445.—
toexy
9453L

CATALOGUS
CENTURIAE LIBRORUM
RARISSIMORUM

MANUSCRIPT. & partim IMPRESSORUM,

Arabicorum, Perſicorum, Turcicorum, Græcorum, Latinorum, &c.

Qua anno cIↄIↄccv Bibliothecam Publicam Academiæ UPSALENSIS auxit & exornavit

Vir illuſtris & generoſiſſimus

IOAN. GABR. SPARVENFELDIUS,

S:æ R:æ M:ti a ceremoniis Legatorum publicis Primarius.

Ad animum gratum teſtificandum ſeorſim editus ſumptibus ejusdem Bibliothecæ.

UPSALIÆ,

Typis JOH. HENR. WERNERI S:æ R:æ M:TIS & Acad. Upſal. Typographi.

CIↃ IↃCC VI.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Research Library, The Getty Research Institute

http://www.archive.org/details/cataloguscenturi00upps

PATRES CONSCRIPTI
ACADEMIÆ UPSALENSIS,
Viri omnium Facultatum Præcellentiſſimi.

QUos variis, iisque difficillimis per Europam, partemque Africæ, antiquitatum potiſſimum Gothicarum indagandarum ergo juſſis ſuſceptisque pariter & confectis itineribus aliquo ſtudio, impenſis, ac periculis, undique conquiſiveram Codices MSS. & impreſſos Arabicos, Syriacos, Ægyptiacos, Turcicos, Perſicos, Græcos, Slavonicos, Latinos, Moldowlachos, Sinenſes, Rhæticos, Epiroticos, &c. apud Europæas gentes plerasque, ſeptentrionales cumprimis maximam partem nec viſos nec cognitos, magnæ antiquitatis variæque adeo ſapientiæ raræque ſcientiæ plenos, certe ad illuſtrandam Patriæ gloriam maxime valituros, illorum heic centuriam partemque non ſpernendam Academiæ ac Bibliothecæ Upſalenſi lubens meritoque dico, offero, veſtræ vero, Patres Academici, curæ fideique nunc ſiſto, permitto.

At enim ubi potius hæc Antiquitatis cimelia deponerem, quam ad illud bonæ mentis ſacrarium Academiam Upſalenſem, nutricem quon-

quondam meam ſvaviſſimam, quæ & antiquitate & celebritate nominis, meliorum itidem artium diſciplinarumque cultu, vel cuivis per terrarum orbem alii palmam facere dubiam facile queat? Quibus concrederem rectius, quam viris omnigenæ eruditionis laude præcellentibus, omnis Divinæ, humanæ, abstruſæ etiam ſcientiæ promis æquè ac condis fideliſſimis? Adſervate ergo, Conſcripti Patres, hos qualescunque itinerum meorum fructus, an fructuum partes vel reliquias, Academiæ ac Bibliothecæ quo placitum loco: ſint amoris in Patriam, ſtudii erga Academiam, animi erga Vos mei totidem obſides, teſtes, interpretes. Valete & feliciter rem gerite.

Præcellentium Nominum Veſtrorum

Holmiæ ad d. xv Maji
anni cIↄIↄccv.

obſervantiſſimus

J. G. SPARWENFELDT.

S:Æ R:Æ M:TIS
MAGNÆ FIDEI VIRO
Et a ceremoniis Legatorum publicis Primario
Illuſtri & Generoſisſimo Domino,

JOHANNI G. SPARWENFELDIO,

S. D.

DEſunt nobis verba, *Vir Generoſisſime*, quibus exornemus aut potius dignis encomiis celebremus ſplendidum illud munus literarium, quo nuperius per ſingularem *Tuam* munificentiam inſigniter aucta & ornata eſt Bibliotheca Academica. Id ſaltem noſtri in præſens intelligimus eſſe officii, hoc nomine, *Tibi, Vir Generoſisſime*, ex Senatus Academici decreto gratias agere ſolennes, easdemque immortales, & Muſis Upſalenſibus pretioſisſimam hanc acceſsionem impenſe gratulari. Profecto ubi collectoris ſummam fidem, diligentiam atque induſtriam prope incredibilem cogitamus in tot codicibus MSS. & impresſis conquirendis parandisque, utpote emenſi tot deſperata per Europam partemque Africæ itinera, ad illuſtrandam dulcisſimæ patriæ & Gothicæ gentis inveteratam gloriam unice ſuſcepta; pariterq; libros intuemur ipſos, quorum pleriq; in hunc diem Arctoo orbi nec viſi nec cogniti, nedum lecti

&

& excuſi ſunt, inæſtimabile donum jure cenſemus, adeoque nunc maxime omnes animadvertimus, quam propemodum nihil hæc bibliotheca, ſi librorum copiam & varietatem ſpectes, aliis quibusvis in orbe literato cedat. Adſervabitur, Vir Generoſiſſime, hoc antiquitatis κειμήλιον *in gratam & perpetuam Tui memoriam, conficieturque & typis divulgabitur horum omnium voluminum index, quo non ſolum indigenis, ſed & exteris hominibus, cunctisque omnis populi ævique poſteris innoteſcat, quid quantumque Illuſtri* SPARWENFELDIANO *nomini debeant noſtræ Camenæ. Atque ſic lectisſima hæc Codicum ſuppellex, uti Tuorum itinerum fructus eſt uberrimus: ita ſolidæ & nunquam intermorituræ gloriæ liberalitatisque Tuæ teſtis erit ac pignus ſempiternum. De cetero ſemper Te venerabimur, quem virtus Tua & eruditio ſumma nobis omnibus & amicum & celebrem fecit. Vale*

Generoſiſſimi Tui Nominis

Upſalis ipſis calendis Quinctilis
MDCCV.

obſervantiſſimi

Rector & Senatus Academicus.

LIBRI M. S. S.
ARABICI, PERSICI, TURCICI.

I.

القران

AL - *Coranus* Muhammedis, exaratus charactere Africano - Maroccenſi, punctis minio ubique adſcriptis. in 4:to. Circa finem quædam capitula deſiderantur; ſed ſupplevit utcunque illum defectum recentior manus, quæ a Surâ LXXXI. ad XCIII. progreditur, omni punctorum apparatu omiſſo. Poſt hanc reliquæ Suræ omnes deſunt. In omnibus ferè publicis Bibliothecis, & apud privatos quamplurimos hoc tempore Corani nitidiſſima inveniuntur exemplaria, quæ devicti ſæpius Turci una cum caſtris & ſarcinis victoribus Chriſtianis reliquere. Sed rariores ſunt aliis hujus ſcripturæ codices, quod inter omnes Muhammedanos diligentiſſime caveant Maroccani, ne ab exteris coëmantur eorum libri, & in alias terras exportentur.

II.

CODEX ſcriptus lingva Hiſpanica, ſed literis Mauritanicis, in certa كبتل *Capitula* diviſus.

Charta tenuis eſt, & bibula, ut plerunque non niſi una facie ſcripturam, eamque ſatis rudem & informem admiſerit. in 4:to. Argumentum libri in frontiſpicio annotatum eſt manu Nobiliſſ. Legatoris, hoc modo: *Extrait de l' Alchoran en langve Eſpagnolle, lettre de Feſſ & Marocco tres ordinaire et mal peinte. Mais rare en ſon eſpece comme l' autre.* i. Excerpta ex Alcorano Hiſpanica lingvâ, & incomtâ ſcripturâ, qualis Feſſanis & Maroccanis maximè in uſu eſt. Quæ tamen in ſuo genere non minus rara eſt, atque altera. Hujusmodi libris uſi ſunt Saraceni cùm Hiſpaniam tenerent. Et illis quidem potiſſimùm prælegebantur, qui in Hiſpania nati & educati, lingvam Arabicam nunquam didicerant, nec tamen fidei Muhammedicæ cæteris Mauris minus pertinaciter erant addicti. Ne autem legi hæc poſſent a Chriſtianis, inter quos vivendum ipſis fuit, ſub ignotis hiſce literis, quaſi quodam velamine, impia ſua dogmata tegebant. Haud aliter ferè, atque fieri hodie videmus à Judæis, qui libros variis lingvis Hebraico vel Rabbinico charactere ſcribunt imprimuntque. Contra ea vidiſſe ſe in Africa plurimos etiam libros Muhammedicæ ſuperſtitionis lingvâ quidem Arabicâ, ſed literis Latinis, vel Hiſpanicis conſcriptos, Illuſtriſſ. Dn. Sparfwenfeldius nobis retulit. Quos in eorum uſum conſignatos arbitratur Vir Nobiliſſ. qui Arabicè utcunque intelligerent, ſed legere non didiciſſent. Ut autem in priori librorum genere ſub ignoto charactere doctrinam ſuam occultabant, ita in hoc, per ignotam lingvam idem præſtare conabantur. Cæte-

rum

rum hoc ſcribendi modo non tam deluſi Chriſtiani, quam eo ſatis feliciter uſi ſunt ad illos ipſos Mauros præceptis Chriſtianæ fidei imbuendos. Quippe lingvâ Arabicâ, ſed charactere Gotho-Hiſpanico jam olim excudi fecerunt in Hiſpania librum præcipua doctrinæ Chriſtianæ capita, item Lexicon & Grammaticam, continentem, qui inter alios libros rariſſimos in Bibliotheca Ill. Dn. Sparfwenfeldii extat.

III.

CODEX *alius* ejuſdem generis, meliori charta, in 4. Cui ad calcem hæc adſcripſit Nobiliſſ. Dn. Sparfwenfeldius: *Extrait del' Alcoran, ou livre de la loix Mahometane, eſcrit en Eſpagne en lettre Arabe, & langve Andalouſe. à Tunis ce 26 d' Octobre* 1691. i. Excerpta ex Alcorano l. Liber de lege Muhammedana, ſcriptus in Hiſpania literis Arabicis, & lingua Hiſpanica. Comparatus Tuneti d. 26. Menſis Octob. A. 1691.

IIII.

كتاب تحفت الاديب في الرد عن
اهل الصليب والسلام &c. عبد الله
بن عبد الله الترجمان

TUhfat *Al-adîb fi'l redd an ahli 'l ſalîb* &c. Auctore *Abdalláh Ben Abdalláh Al-Targimân*, (ſ. Interprete.) in 4. Hic auctor è Chriſtiano factus Muhammedanus Tuneti circa A. Ch. 1429, hunc contra Chriſtianos librum compoſuit. Cum hoc conjunctus eſt alius hujus tituli:

كتاب مقدمة ابو الليث
السمرقندي

LIber: *Mucaddemat*, Auctore *Abu 'l Leith Al-Samarkandi.* Herbelotio perperam dicitur Aboulaith Candi. Bibl. Orient. pag. 24. Fuit autem illuſtris inter Moslemios Antiſtes & Juriſconſultus. Inſcriptio plenior eſt: *Mucaddemat Al-ſalât* i. *Præparatio ad Orationem*; quâ libri argumentum ſatis oſtenditur. Ob acumen ab Herbelotio commendatur, & in Bibliotheca Regis Galliæ inveniri dicitur. Extare item in Biblioth. L. Bat. oſtendit cat. Spanhemii p. 361. num. 481. & in catalogo Bibl. Oxonienſis ſ. Mſſ. Angliæ Tom. II. P. II. pag. 64. num. 1871. occurrit hoc titulo: *Abu'l Leits Aſſamarkandi ae juris rerumque divinarum ſcientia.*

V.

كتاب المغني في فن الطب
تاليف عبد الله بن احمد بن
محمد المالقي العشاب المعروف
بابن البيطار

AL-*Mogni* i. Liber Abſolutiſſimus in ſcientia Medica, Auct. *Abdalláh Ben Ahmed*, *Ben Mohammed*, *Botanico Malakienſi*, vulgo *Ibn Beithâr* dicto. in 4. Reg. Ibn Beithâr celeberrimus Arabum Botanicus, claruit vergente ad occaſum imperio

perio Abbaſidarum. Is, ut refert Johannes Leo Africanus in libello de doctis Arabibus, natus Malagæ in Hiſpania (quæ Arabibus مالقية *Malakía*) poſt multas peregrinationes in Africa univerſa, & Aſia ferè tota, in patria obiit anno Hegiræ 594, i.e. a. Ch. 1197. Volunt tamen alii Africanum fuiſſe, & mortuum eſſe Damaſci An. Heg. 646. i. e. A. Ch. 1248. vid. clariſſ. Golium in Lex. Arab. & Sam. Bochartum in fine Prolegom. ad Hierozoic. Apud Salaho'ddinum Yuſeph Ebn Iyub Ebn Shadi Sultanum Ægypti, principem * حليما كريما حسن الاخلاق *Manſvetum, beneficum, moribusque ſvaviſſimum*, diu ſubſtitit, nempe ad obitum ejusdem, qui contigit A. Hegiræ 589. Cæterum quod dicto loco, & paſſim in ſcriptis ſuis laudat Bochartus de plantis accuratum opus Aben Bitaris Medici Malacenſis, longe diverſum eſt ab hoc dono Illuſt. Sparſwenfeldii, inſcribiturque الجميع *Collectio*, vel potius *Collectio Magna* لقوي الادوية والاغذية لابن البيطار *de viribus medicamentorum, & alimentorum, Auct. Ibn Beithâr.* Id opus pluribus conſtat voluminibus, quorum quodque in ſua capita, ſecundum ordinem Alphabeti, diſtingvitur, nec plantas modo, ſed etiam animalia, lapides, terras &c. medicinasque inde parandas fuſe deſcribit. Præſenti autem libro tantum medicamen-

* Abulphar. Hiſt. Dynaſt. pag. 421.

ta è ſimplicibus petenda capitibus xx. atque ordine traduntur ſequenti: Caput I. De medicamentis Simplicium, quæ proſunt contra morbos capitis. Cap. II. Quæ proſunt contra morbos oculorum. Cap. III. Contra morbos aurium. Cap. IV. Contra morbos naſi. Cap. V. Contra morbos oris. Cap. VI. Contra morbos gutturis, & reſpirationis, item pectoris, & membrorum, quæ cum illo cohærent. Cap. VII. Contra morbos hepatis, & ſplenis. Cap. VIII. Contra morbos inteſtinorum. Cap. IX. Contra morbos ani. Cap. X. Contra morbos renum. Cap. XI. Contra morbos genuum. Cap. XII. Contra morbos genitalium in viris, membrorumque, quæ cum illis conjuncta ſunt. Cap. XIII. Contra morbos uteri, membrorumque conceptus atque partus: item de medicamentis conſervantibus fœtum. Cap. XIV. Contra dolores articulorum in univerſum, & in ſpecie. Cap. XV. Contra dolores vulnerum, & ulcerum. Cap. XVI. Contra dolores tumorum, & puſtularum. Cap. XVII. De medicamentis ſimplicium, quæ adhibentur potiſſimum ad corpus exornandum. v. g. ad conſervandos, augendos, colorandos &c. capillos: ad necandos pediculos, lendes &c. ad tollendam lepram, vitiliginem, lentiginem, & impetiginem cutis: ad abolendas maculas, nævos, cicatrices &c. ad efficiendam & conſervandam formam &c. Cap. XVIII. De remediis ſimplicibus contra morbos febriles, atque peſtilentes. Cap. XIX. De Antidotis ex ſimplicibus. Cap. XX. De medicamentis ſimplicibus generalia quædam, item de mirandis quibusdam effectis Simplicium extra medicinam. Libri deſcriptio abſoluta fuit menſe Du'lkaáda An. Heg. 927. (i. A. Ch. 1520.) ut in fine a librario annotatum. Hunc tractatum Herbelotius in Bibliotheca Orientali pag. 199. his verbis deſcribit: *Nous avons auſſi de lui*

(Ben

(Ben Beithar) *le Mogni ſi adviát al moſredát, dans le quel il traite de l' uſage des ſimples pour la gueriſon des maladies de chaque partie du corps.* i. Habemus etiam ab illo librum: *Mogni* &c. in quo de utilitate ſimplicium in parandis contra ſingulorum in corpore humano membrorum morbos medicinis agitur. Et eundem puto eſſe, qui in Catalogo Bibliothecæ Laurentinæ in Eſcuriali Regis Hiſpaniæ ſub n: 128. ita memoratur: *Iben Ibaytaris Malakienſis liber abſolutus * de morbis per adminiſtrationem medicamentorum ſimplicium* auctoribus authenticis electorum, ſcriptus a fugâ* 817. Invenitur pariter in Bibliotheca Magni Ducis Hetruriæ II. voluminibus in 4. teſte Herbelotio p. 597.

VI.

الجزو الثاني من كتاب الماية
تاليف ابو سهل عيسي بن
يحي المسيحي

PArs II. Libri *Al-Míat.* Auctore *Abu Sehel Iſa Ben Jahía Al-Masſihi.* in 4. Alterum eſt volumen magni operis *de Praxi Medica*, complectens Librum XXXIX. & ſequentes, uſque ad finem. Dictum eſt

الماية *Al-Míat*, quod in libellos centum ſit diviſum.

Elucubravit idem luculentum in Avicennam commentarium. Scriptus hic liber elegantiſſima manu, punctisque ubique veſtitus eſt, quod, ſi Alcoranum excipias, ſatis rarum & inſolitum. Extat in Bibliotheca Regis Galliæ. Herbel. p. 561. In Catalogo Mſ. Bibl. Oxon. Tom. II, P. II. pag. 63. n. 1829. habentur *Inſtitu-*

tiones

tiones Medicæ Safi Addaulit Melik Ibn Nigzm Maſibi. Quæ an cum hoc vel auctore, vel libro quidquam commune habeant, dicere non poſſum.

VII.

الجزا الثامن من كتاب الكامل
في التاريخ تاليف ابن الاثير
الجزري الماحب* عز الدين

PArs Octava Libri: *Al-Camel fi 'l Tárikh.* i. Hiſtoria Univerſalis, Auct. *Ibno'l Athir Al-Gezeri Al-Máheb Ezzeddin.* Pars eſt non exigua grandis operis, quod ſcripſit *Abu 'lHaſan Ali Ben Abi'l Karam Mohammed Ben Mohammed Ben Abd Al-Karim Ibn Abd Al-Váhid Al-Scheibáni*, qui vulgò & brevius dicitur, ut in titulo poſuimus, quamvis nec altera cognominatio longior in inſcriptione ipſius codicis omittatur. Dictus autem eſt الجزري *Al-Gezeri*, quod natus eſſet in oppido جزيرة ابن عمر *Gezirat Ibn Omar*, ad Tigrim ſito. Obiit Moſali, ubi vixerat, an. Heg. 630. Fratrem habuit eruditione atque ſcriptis ipſo non minus clarum, de quo vid. Pocockius Specim. Arab. p. 367. & Herbel. p. 145. Hiſtoriam ſuam a creatione mundi perduxit noſter ad finem an. Heg. 628. i. An. Chr. 1230. Quæ continuata deinde eſt ab alio, & ab alio rurſus

* Ita legendum puto hoc nomen, cujus obſcura admodum in codicis titulo ſuperſunt veſtigia.

rurſus in epitomen redacta. In Perſicam vero lingvam converſa eſt juſſu Miranſchah filii Tamerlanis. Totum opus XIII. conſtare voluminibus Herbelotius refert. Quorum I. II. III. & IIII. in Bibliotheca Oxonienſi inter libros Pocockianos reperiuntur. * Quem autem hic recenſemus, magnæ molis codex, tres continet hujus Hiſtoriæ ſectiones, quarum I. incipit ab a. Heg. 296. & deſinit in an. 369. Ingens inde eſt hiatus, ut affirmare non dubitem magnam operis partem hic deeſſe, quæ deficientem annorum 159. hiſtoriam continere debebat. Altera ſectio complectitur hiſtoriam Anni 528. & ſeqq. uſque ad an. 585. Tertia inde progreditur ad An. 628. qui eſt totius operis ultimus. Diſcimus hoc ex librario, cujus extat in calce libri annotatio ſequens : وهذا اخر ما وجد من كتاب المصنف *Hic eſt finis libri ab auctore conſcripti :* Poſt pauca vero de ſe addit : وكان الفراغ منه في اليوم المبارك سادس عشر رمضان سنة ثمان وثلاثين وتسع مايه علي يد العبد الفقير محمد بن احمد بن محمد الزرقاني *Cujus* (libri) *abſoluta eſt deſcriptio die benedicto* 16. *Menſis Ramadhân* an. 938. (qui eſt æræ Chriſt. 1531) *manu pauperis ſervi Mohammed Ben Ahmed Mohammed Al-Zerkani.*

* vid. catal. Mſſ. Angliæ Tom. I. p. 277. & Pocock. Spec. Arab. p. 370.

VIII.

الاول من النجوم الزاهرة في ملوك
مصر والقاهرة تاليف جمال الدين
ابي المحاسن يوسف ابن المقر
المرحوم تغري بردي الاتابكي

VOlumen I. Libri: *Al-Nugiúm Al-Sáhiret*, h. e. *Sidera Fulgentia*, de Regibus Ægypti, & Al-Cahiræ. Auctore *Giemálo'ddín Abi'l Mehâſin Juſuph Ibn Al-Mokir Al-Marhûm Tagri Bardi Al-Atabeki.* Liber rariſſimus. in 4. Vixit hic ſcriptor circa an. Heg. 840. an. Chr. 1436. Dictus eſt مورخ مصر *Hiſtoriographus Ægypti*, quod hiſtoriam illius regni ſumma cum diligentia & accuratiſſimo ſtudio conſcripſit. Quam cum vidiſſet, & legiſſet Selimus Turcarum Imperator, in lingvam Turcicam a Shamſe'ddino converti juſſit circa an. Heg. 940. Auctor ipſe opus ſuum in compendium redegit, emiſitque in publicum cum titulo: كتاب الكواكب الباهرة المختصر من النجوم الزاهرة Quod compendium bis reperitur in Bibliotheca Lugduno-Batava. * Patrem noſtri

* vid. Catal. Spanhemii p. 319. & 343.

noſtri ab Arabibus تغري بردي *Tagri Bardi* perperam dici obſervat Herbelotius, cum Turcice ſit: تكري وردي *Tanri Virdi* i. Deus dedit, vel, Deodatus. Fuit is كفيل ممالكي الشاميه والحلبيه Kaphíl h. eſt, *Adminiſtrator redituum Sultani Ægypti in provinciis Damaſci & Alepi*, ut eſt in titulo operis præſentis.

IX.

كتاب حسن المحاضرة في اخبار مصر والقاهرة تاليف جلال الدين السيوطي

Liber: *Hoſn Al-Muhádhæret*. continens Hiſtoriam Ægypti & Al-Cahiræ, auct. *Gelâl o'ddin Al-Sojuthi*; ſcripturâ & chartâ nitidiſſ. in fol. Nomen hujus Doctoris, & auctoris multorum librorũ, in Oriente celeberrimi, ita ſcribitur: جلال الدين ابو الفضل عابد الرحمن محمد السيوطي Gelâlo'ddin Abu'l Fadl A'bed Al-Rahmã Mohañed Al-Sojuthi (ſ. Al-Asjouthi.) Cognomen accepit ab

pit ab

pit ab urbe Ægypti السيوط *Al-Sojuth* ſ. الاسيوط *Al-Asjuth*, patria ſua. Obiit an. Heg. 911. i. an. Chr. 1505. Haberi eum ſine numero, ait Herbelotius, in Bibliotheca regia Pariſ. Bis extat in Bibliotheca Lugdun. Bat. vide catal. Frid. Spanhemii pag. 302. n. 23. & pag. 319. num. 29. Ter memoratur in catal. Mſ. Angl. viz. inter Pocockianos, pag. 277. n. 5617. inter Mareſchallianos pag. 373. num. 8628. & inter codices Narciſſi Archiepiſcopi Dublin. Tom. II. Part. II. pag. 54. num. 1129.

X.

كتاب الانيس المضروب بروض القرطاس في اخبار ملوك المغرب وتاريخ مدينة فاس تاليف الشيخ الجليل المحدث ابو محمد صالح ابن عبد الحليم

LIber: *Al-Anis Al-Madhrub biraudhi 'l karthâs*, continens hiſtorias principum Mauritaniæ, & annales urbis Feſſæ. Auctore *Abu Mohammed Saleh Ibn Abdi'l Halîm*. Charactere Africano in 4. In quibusdam codicibus inſcriptio paullo aliter legitur: viz. pro الانيس للضروب *Al-Anis al-madbrub*, eſt:

eſt: الانيس المطرب *Anis Al-mothreb* &c. quam quoque lectionem, ut veriorem, ab alia manu hic in margine adpoſitam conſpicimus. Sed & circa nomen ipſum hujus ſcriptoris diverſitatem aliquam deprehendere licet. Quandoquidem ab aliis ابن زرع *Ibn Saraa*, vel: ابو زرع *Abu Zorâ*, vel plenius: علي ابن محمد ابن ابي زرع *Ali Ibn Mohammed Ibn Abi Zorâ* dicatur. Vid. catalog. Lugd. Bat. p. 294. & Clariſſ. Herbelotii Bibl. Orient. p. 258. & 939. Cui alio loco * dicitur: *Ali Ben Mohammed Ben Ali Zarâ*, ubi legendum forte: *Ben Abi Zara*, ut eſt loco priore. Addit autem Herbelotius ſcripſiſſe hunc auctorem librum alium hiſtoricum, hoc titulo: *Zahrat al-Boſtan fi Achbar al-Zeman.* Quod ſane opus in hoc codice cap. 1. circa finem citatum video ab auctore tanquam ſuum hiſce verbis: فقد ذكرنا تاريخها ومن بناها في كتابنا الكبير المسمي بزهرة البستان في اخبار الزمن i. *Jamque tam ipſius* (nempe urbis طنجة Tangiæ ſ. Tanger) *quam fundatoris hiſtoriam memoriæ mandavimus in libro noſtro*

* p. 920.

ſtro magno, cui titulum fecimus : زهرة البستان &c. *Flores hortenſes de hiſtoriis ævi præſentis.* Unde colligere licet hunc noſtrum Abdi'l Halim, & Abu Zorâ Herbelotii eundem eſſe ſcriptorem, licet hujus nominis in hoc optimæ notæ codice veſtigium appareat nullum. Ceterum hanc hiſtoriam ſcriptam fuiſſe in gratiam Abû Said Othman Ben Al-Modaffer ſeculo VIII. æræ Muhammedanæ, notat Herbelotius pag. 939. Extat hic liber in Bibliothecæ Lugd. Bat. catal. p. 244. n. 24. Nec dubito hunc eſſe, qui in catal. MS. Angliæ inter libros Narciſſi Archiep. Dublin. Tomo II. part. II. p. 62. n. 1744. recenſetur hac inſcriptione : *Hiſtoria regum Mauritaniæ & urbis Fez Arab.* item pag. 64. aliud exemplar hoc titulo: *Hiſtoria Barbariæ & urbis Fez Arab.* & ibid. num. 1983. *Raudaito'l Cortas, Hiſtoria urbis Fez Arab.*

XI.

Livre du Familier attaché aux parterres d'Al-Cartas, touchant les hiſtoires des Rois de Mauritanie, et les Annales de la ville de Fez, compoſé par l'excellent Cheik *Abu Mehemet Saleh fils d'Abdelhhalim.* Verſio eſt Gallica libri القرطاس *El-Karthâs*, de quo proxime dictum. Hujus auctor D. Petitus de la Croix, Profeſſor Arabicæ lingvæ, & Regis Galliarum in lingvis orientalibus Interpres, in gratiam Ill. Dn. Sparfwenfeldii hunc interpretandi laborem in ſe ſuſcepit, eoque erudite defunctus eſt. Quædam tamen loca obſcuriora non expo-

ſuit

ſuit, quemadmodum & textus ipſe Arabicus, & relicta in verſione ſpatiola, ſ. lacunæ oſtendunt. Conſtat quatuor voluminibus in 4:to.

XII.

كتاب السكردان لابن ابي حجله

Liber: *Al-Succardân*, Auctore *Ebn Abi Hagielah*, vel, ut alii codices plenius exprimunt, *Ebn Abi Hagielah Ahmed Ben Jahia Al-Telmeſſani.* In fol. charta nitidiſſ. Obiter notandum, in Herbelotio pag. 1025. lin. 6. pro: *Ben Abi Hagdah*, legendum eſſe: *Ben Abi Hagielah.* Hoc opus dicatum fuit Sultano Mamlucorum Turcicorum in Ægypto Al-Malek Al-Naſer Naſero'ddin Haſan, (de quo vid. Pocock. ſupplem. Hiſt. Dynaſtiarum pag. 12.) idque an. Heg. 757. Cujus laudes, vitam & geſta toto libro, & præſertim cap. 4. & 5. deſcripta invenies. Dividitur liber in duas partes, quarum quælibet ſeptem continet capita. Hac capitum diviſione, ut alias toto paſſim opere, ad numerum ſeptenarium tanquam auſpicatiſſimi ominis datâ operâ auctor alluſit, tum quod in vita & rebus hujus Sultani, cui librum dedicavit, ille numerus plurimum obſervaretur, tum quoque quod النبي صلي الله عليه وسلم كان يحب الفال *Propheta* (Muhammed) *ominibus multum delectatus fuerit*, ut ſcribit auctor cap. 2. Quid in quolibet tractetur capite, quantum quidem

ad

ad priorem libri partem, ſatis adcurate indicavit Herbelotius in Biblioth. Orient. pag. 851. De Mamlukis Ægypti, eorumque rebus geſtis, de Ægypti admirandis, de Nilo ejusque fluxu, &c. plurima hic invenies indicta aliis; idq; in capite 6. lectoribus pollicetur auctor. Ordo capitum in noſtro codice idem eſt, qui ab Herbelotio traditur, niſi quod in examinandis recenſendisque tribus ultimis capitibus poſterioris partis alia omiſerit, alia minus recte acceperit Herbelotius. Dicerem in mutilum incidiſſe codicem, niſi fateretur ipſe alteram libri partem in ſuo etiam codice ſeptem abſolvi capitibus diverſis, atque his ſuperaddi alia, quæ in noſtro exemplari deſunt. Argumentum capitis quinti in Sparfvenfeldiano codice ita habet:

في بسط الكلام علي ما وقع من ذلك من الحوادث الوقعة بمصر وما في معناها *De memorabilibus Ægypti, in quibus numerus occurrit ſeptenarius, quidque eo ſignificetur.* Quibus hæc aliena prorſus ſubſtituit Herbelotius: *Le cinquiéme porte le nom de ſept fleurs.* At in ſeptimo ſ. ultimo capite ſecundæ partis agit noſter de ſeptem floribus Ægypti, eorumque præſtantia, videlicet narciſſi, violæ, jaſmini, roſæ niſibinæ &c. Unde eſt, quod etiam in catalogo codicum Mſ. Bibliothecæ Lugduno-Bat. editionis an. 1674. in 4:to pag. 361. n. 489. legatur, *ſub finem hujus libri quædam eſſe Botanica.* Sequitur apud Herbelotium: *Le ſixiéme* (chapitre) *porte le titre de Khatemat, ou concluſion finale.* Hic primum notes, argumentum hujus capitis verum eſſe:

في

في بست الكلام على ما وقع في القاهرة وضواحيها والاهرام ونواحيها من اقليم مصر *De Memorabilibus, quoad numerum ſeptenarium, Alkabiræ, tractuumque ejus exteriorum; item Pyramidum, & diſtrictuum Ægypti, in quibus illæ viſuntur.* Deinde ejusmodi *Khavatim* i. e. ſigilla, ſive concluſiones, omnibus utriusque partis capitibus ſubjici; quam methodum in prœmio libri Auctor ipſe ſibi præſcripſit his verbis: وغير ذالك وذكرت عقب كل باب من هذه الابواب السبعة والابواب التي قبلها سبع حكايات وسميتها خاتمة الباب *Præterea commemorantur in fine cujusque horum ſeptem capitum, & eorum ſeptem capp. quæ his ſubjiciuntur, narrationes peculiares, quarum quamque* Khatemat albáb, ſigillum capitis, *appellare lubuit.* Pergit Herbelotius: *Au bout de la quelle il y a encore ſept hiſtoires differentes.* Si hoc verum, utique codex, quo uſus eſt Herbelotius, noſtro plura continuit. Certe has hiſtorias codex Sparfvenfeldianus ignorat, poſt caput ſeptimum ſecundæ partis, de ſeptem floribus Ægypti, perinde ut laudatus codex Lugdunenſis Bibliothecæ, nihil amplius addens. Ultimo non poſſum quin annotem occurrere in libris Mſ. Bibliothecæ communis

 Lugduno

Lugduno-Bat. pag. 296. n. 48. librum eodem hoc titulo *Succardan* i. *Vaſis Saccariferi*, inſignitum, auctore Chalicano; qui â noſtro eſt diverſus, ſi nomen auctoris recte appoſitum ab illis, qui catalogum adornarunt. In eadem Bibliotheca plura hujus codicis reperiuntur exemplaria. vid. pag. 356, 361, 367, 372. Apud Oxonienſes in Anglia occurrit inter libros Seldenianos pag. 160. n. 3281. & inter Hydianos p. 286. n 6384.

XIII.

كتاب فتح شام شريف في طريق
حج المساكين

Liber de expugnationibus Syriæ, nobilisque Damaſci (*quæ eſt*) in via miſerorum peregrinantium ad urbem Meccam. Turcicè, in 4:to. Emtus Tuneti a, 1691. Quamvis in hoc codice, ut in aliis multis, ſcriptoris nomen non exprimatur, puto tamen hujus hiſtoriæ auctorem eſſe *Abu Abdalláh Ben Omar Al-Vakidi*, qui & alium reliquit librum de *Expugnationibus Ægypti*, per Muſulmanos variis temporibus factis, de quo vid. Biblioth. Lugdun. pag. 312. n. 58. Hunc ſcriptorem Herbelotius, ut in nominibus auctorum mire variat, modo appellat nomine a nobis jam dicto, modo eum vocat, *Abu Caſem Ali Ben Haſan Ben Khalaf Al-Vakedi*. Simul docet hoc opus in Compendium miſſum eſſe ab *Abu Iſmail Mohammed Ben Abdalláh Al-Azdi Al-Baſri*, & carmine expoſitum a *Mahmud Ben Mahmud Ben Giami*. Quis autem Turcicè converterit nobis non conſtat. Extat Arabicè in Bi-

in Biblioth. Oxonienſi p. 48. n. 417. & forte idem eſt liber, qui inter Pocockianos habetur p. 277. n. 5603. hac inſcriptione: *Expugnatio Syriæ.* Occurrit etiam inter libros Narciſſi Archiepiſcopi Dublin. catal. MS. Angliæ Tom. II. part. 2. p. 54. n. 1126. Reperitur item in Bibliotheca Regia Lutetiæ Pariſiorum, & Lugdunenſi apud Batavos. Vid. Herbel. p. 342. & Catal. Bibl. Lugd. p. 296. n. 45.

XIV.

كتاب نجباء الابناء للشيخ الامام
الاديب الاريب الفاضل المصنف ابن
ظنفر الاندلسي

NUgjabâ-El-Ebnâi h. e. Filii Generoſi. Auct. Docto &c. Antiſtite Ebn Dhonfar Andaluſio. in 4:to. Liber rarus, & eleganter ſcriptus. Quid brevis hic titulus ſibi velit, ex præfatione, quæ ſatis hic longa, conſtare poterit, ubi illud: الابناء النجباء *Filii Generoſi*, modo per اهل الله *homines Dei*, modo per انبياء *Prophetas*, atq; ſanctos Dei legatos, explicatur. De prophetis ipſis Muſulmanorum, & indiciis quibus illi cognoſcantur, de familiis Sanctorum apud Muhammedanos, de حمل رسالة الله onere & munere legationis divinæ &c. præ-

cipue hic agitur. Ipſe liber, quantus quantus eſt, traditionibus fabulisq; Muhammedicis conſtat. Dividitur vero in Sectiones IV. majores, quibus ſui præfiguntur tituli, iique rhythmici & ingenioſi. Viz. adpellatur Sectio]

I. الغرر العوالي

II. النخب التوالي

III. النكت الكرايم

IV. الفقر الخواتم

Has ſectiones articuli interſecant minores, quorum ſingulis hic præmiſſus eſt rhythmus:

درّة زين لقرّة عين

Li kurrati Ein   Durrati Sein.

h. Margarita ornamenti, ad recreationem oculi.

XV.

كتاب الخبر في معرفت عجايب البشر ابو عبد الله محمد التواتي

Liber varias continens hiſtorias de admirandis ſ. memorabilibus generis humani. Auctore Abu Abdalláh Muhammed El-Teváti. Liber rariſſimus in 4:to. Spiſſum eſt volumen innumeris

meris carminibus, lepidisque hiſtoriolis ex variis ſcriptoribus excerptis, diſtinctum, & ad recreationem lectorum, ut in præfatione docetur, contextum. Ab hoc opere diverſum eſt quod eodem fere titulo: مختصر في اخبار البشر Abulfedæ principis Syriæ hiſtoriam univerſalem in compendium redactam complectitur, & in biblioth. Lugdunenſi, Oxonienſi & aliis, invenitur.

XVI.

كتاب درج الغرر ودرج الدرر في محاسن النظر والنشر الامير السيد عبيد الله بن احمد ادام جمع خادمه عمر بن علي بن محمد المطوعي

D*Arg El-Gurer, va-Durg El-Durer.* i. e. Charta rerum eximiarum, & capſa margaritarum, continens encomia illuſtris viri *Emiri Obeid Alláh Ben Adam.* Collectore ſervo ſuo Omar Ben Ali Ben Mohammed al-Mutewwai. Liber antiquus & rarus in 8:vo. Dividitur in X. ſectiones ſequentes. 1. De encomiis quibusdam, quibus docti viri illius temporis mactarint Amirum dominum Abi Naſr Ahmed Ben Ali Adam, cujus celſitudo

Deus. 2. De carminibus plurimorum excellentium virorum in Emirum Dn. Abil Fadli Adam, cujus &c. 3. De variis exemplis ſeu ſpeciminibus facundiæ ipſorum. 4. De poëmatibus quibus laudarint Emirum Dn. Aba Naſr Ahmedem fil. Ali Adam, cujus &c. 5. De celebribus quibusdam ipſius Emiri Obeidallæ carminibus de ſtudio rerum excelſarum, & de antiquitate generis. 6. De excellentia ipſius in amatoriis carminibus pangendis, quorum ſpecimina hic non pauca exhibentur. 7. De deſcriptionibus & comparationibus. Deſcribuntur autem res variæ, v. g. narciſſus flos, nova luna, cera, glacies, arborum rami nivibus onuſti &c. unde elegantes & ingenioſæ ſimilitudines ad morum doctrinam pertinentes deſumuntur. 8. De amicitiis ipſius. Hic occurrunt carmina, quæ in amicos ipſe luſerat. 9. De variis jocis, quibus inter colloquendum cum amicis, vel ad illos ſcribens uſus ſit. 10. De monitis, & epicediis ipſius &c. Leguntur in hoc capite cum alia, tum carmina nonnulla, quibus defunctos ipſe amicos defleverit celebraritque. In fine auctor commendatur ob componendi ſcribendique promtitudinem, qui hunc librum abſolverit uno die autumnali, nempe quarto & vigeſimo menſis Dei Benedicti a. Heg. tricenteſimo nonageſimo & octavo. Libri deſcriptor fuit Haſan Ben Raſchik, qui teſtatur ſemet apographum ſuum cum codice deſcripto diligentiſſime contuliſſe, opusque abſolviſſe menſe Giumadi poſteriore anno Heg. quadringenteſimo decimo octavo.

XVII.

XVII.

كتاب فيه مجموع لطيف
هلال اليوتي

SYlloge jucunda variorum, collectore Hallâl Al-Juti. Potiorem libri partem occupat tractatus Hiſtorico-Theologicus Islamiſmi prærogativas, & felices progreſſus ubique extollens, & contra Chriſtianorum Judæorumque ſub Chalifis Muhammedanis perſecutiones enarrans. Dolendum vero mutilatum eſſe antiquum & eximium codicem aliqua ſui parte.

XVIII.

كتاب خريدة العجايب لابن
الوردي

CHaridato 'l - Agjáib. i. e. Margarita mirabilium, ſive, Geographia atque hiſtoria naturalis Ibno'lwardi. Codex manu elegantiſſima exaratus, in 4:to. Nobiliſſ. Dn. Sparfvenfeldio à Sidi Muſtapha Ben Juſſuf Rais, claſſis, quæ Tuneti eſt, ſummo præfecto, dono fuit datus. In procemio, poſt felices comprecationes; auctor, per quos profecerit, candide profitetur. Suntque 1. خواجا نصير الطوسي Doctor Naſir Tuſenſis. 2. جغرافيه لبطليموسى

لبطليموسي Geographia Ptolemæi. 3. تقويم البلاد Takwim Albelád, auct. Al-Belchi. 4. مروج ذهب Murewwig Dhahab, *Aurum venale exponens.* auct. Meſaudi. 5. عجايب المخلوقات Agiáib Al-Mechlukât, Mirabilia rerum creatarum; auctore Ebn Al-Athir Giudi. 6. المسالك والممالك المراكشي Al-Meſalik va Al-Memálik, Viæ & Regiones, Auctore Al-Marakaſchi. 7. الابتاد Liber Al-Abtâd dictus, & alii, qui in progreſſu operis paſſim citantur. Sequitur pictura globi terreſtris, ſitum regionum mundi repræſentans. Hanc excipit generalis quædam introductio, de diſtantiis locorum, regionum magnitudine, item deſcriptione, & diviſione terræ. Hîc demum ſubjicitur diviſio libri in XIV. ſectiones. Quarum I. cæteris diffuſior agit de Regionibus & oris. II. De finibus & maribus. III. De inſulis & earum memorabilibus, & IV. ulterius de iis, quæ in maribus & inſulis occurrunt admiratione & obſervatione digna. V. De fluminibus celebrioribus. VI. De fontibus & puteis. VII. De excelſis montibus. VIII. De lapidum virtutibus. IX. De mineris, & gemmis, earumque virtutibus. X. De plantis, & fructibus, eorumque proprietatibus. XI. De oleribus, & eorum proprie-

proprietatibus. XII. De variis herbis, & earum viribus. XIII. De ſeminibus & eorum virtutibus. XIV. De animalibus & avibus, earumque proprietatibus. Hiſce ſubjuncta ſunt excerpta ex variis ſcriptoribus. I. De proprietatibus regionum, auct. Abi Manſur Al-Thaalebi. II. De antiquis Regibus, ut Alexandro Magno, Cyro &c. ex libro: ذهب المسبوك في سير الملوك Dhahab Al-Masbuk &c. *de peregrinationibus Regum*, cujus auctor eſt Ahmed Ben Ali. Al-Macrizi. III. Varii ſermones ex مسايل *Quæſtionibus* Abd'alláh Ben Salâm, quem librum reperiri in bibliotheca Regis Galliæ indicat Herbelotius p. 7. IV. De tempore quod fuit ante creationem rerum, ex libro البدء auctore Abi Zeid Al-Balchi. V. ارجوزة Carmen ita a verſuum genere dictum. VI. Aliud carmen auct. Scheich Abi Al-Feth. Hactenus de eximii hujus libri contentis. Reperiri Turcicè converſum Viennæ Auſtriæ apud clariſſ. virum Joh. Bapt. Podeſtà Interpr. Cæſareum, in fronte codicis ſua manu annotavit illuſtris Donator. Extat Arabicè in biblioth. Lugd. Bat. p. 308. n. 23. it. in biblioth. Oxon. inter Seldenianos p. 160. n. 3281. & inter Pocockianos p. 278. n. 5698. conf. ſpecim. Arab. p. 370. & haud dubiè idem eſt liber, qui inter codd. Narciſſi Arch. Dubl. tom. II. part. II. pag. 54. n. 1171. recenſetur hoc titulo: *Geographia e libris Ptolemæi, Belchi & Naſero'ddini decerpta.* anon. fol. & inter eosdem p. 56: Liber *Alvardi* de rebus memorabilibus.

XIX.

بستان شيخ مصلح الدين سعدي شيرازي

BUſtân h. e. *Pomarium*, Auct. Muslah eddin Saadi Schiraſenſi. in 8:vo. Opus eſt Perſico carmine compoſitum, totoque oriente celebratiſſimum. Scripſit idem auctor alium librum non minus celebrem, كلستان dictum, i. e. *Roſarium*, quem vertit Germanicè Olearius, Gallicè Dn. Andreas du Ryer; cum Latina autem verſione & eruditis notis in lucem edidit Georgius Gentius Amſtelodami ſuperioris ſeculi anno primo & quinquageſimo. Qui etiam hoc Pomarium interpretari atque edere in animo habebat, ut in præfat. ad Giuliſtân ipſe memorat, quo itidem loco contenta hujus libri pulchre recenſuit his verbis: *Spes eſt, ut tibi quoque auctoris noſtri AUREA POMA deguſtanda demus. Scripſit enim ille duos libros, alterum hoc ROSARIUM, quod tibi hic prodidimus: alterum POMARIUM, quod decem capita complexum, mera quoque ſapientia, hiſtoriis, & graviſſimis ſupra quam dici poteſt, conſtat ſententiis.* Primum *agit* de juſtitia & juſto mundi regimine; *quomodo populus a principe ſit fovendus, & Numen Divinum venerandum.* Alterum de beneficentia & liberalitate, *ut quicunque dives illud intentâ curâ legerit, Deum merito celebret.* Tertium de amore, temulentia, & inſania; *non tamen, qua agitati humana, ſed Numine quodam correpti Divina ſpiramus atque perſequimur.* Quartum de Humilitate. Quintum de

de conſtantia & animi tranquillitate, *in providentia divina per omnia ſuaviſſime acquieſcentis.* Sextũ continentiæ *& illorum, qui eam colunt,* laudes effatur. Septimum diſciplinam, virtutem & bonos mores docet. Octavum laudes pro beneficiis Numini dicit. Nonum de pœnitentia & pietatis ſtudio. Decimum de precibus *& neceſſariis ad vitam humanam* diſſerit. Hujus libri pretium hinc quoque judicari poteſt, quod in Europam innumera fere ejus exemplaria invecta ſint, ut in una biblioth. Oxonienſis Academiæ in Anglia ſeptem numerare liceat.

XX.

كتاب يتيمة الدهر في محاسن
اهل العصر ابو منصور عبد الملك
بن محمد بن اسماعيل
النيسابوري الثعالبي

Jatimat Al-Dahar h. e. Unio ſeculi, de præclaris meritis virorum (*præſentis*) ævi. Auct. Abu Manſur Abd El-Malek Ben Mohammed Ben Iſmail Al-Niſaburi al-Thaálebi. Niſabur urbs Choraſanæ, patria fuit hujus ſcriptoris, qui obiit an. Heg. 430, vel ſecundum alios, 499. Reliquit præter alios bene multos, & hunc de Poëtis Orientalium elegantiſſimum librum, quem in quatuor اقسام (*partes*) diviſit. Quælibet harum decem continet capita. In prima parte recenſentur merita & poëmata illu-

illuſtrium ex familia Hamadanica virorum, reliquorumque Syrorum, ut & illorum qui his ſunt vicini, item Ægyptiorum atque Moſalenſium; & ſimul adferuntur particulæ ex carminibus ipſorum excerptæ. Pars II. agit de Iracenſibus. Pars III. De Gebalenſibus, Perſis, Giorgianis, & Thabareſtanis. Pars IV. De Gebalenſibus, Perſis, Giorgianis, Choraſanis, Mavaralnahrenſibus, Niſaburenſibus &c. Titulum libri ſignificare puto, *Unionem* ſ. unicam gemmam *ſeculi*, & inde librum, qui ob ſingulare & rarum argumentum, magno in pretio haberi debeat. Sic celebre quoddam poëma apud Arabes reperiri conſtat, quod الدرة اليتيمة i. e. *Margarita unica & incomparabilis* inſcribatur. vid. Bibl. Lugd. Cat. p. 385. Nec obſtat, quod ex altera vocabuli يتيمة ſignificatione, quâ *orphanam* ſ. *puellam parentibus orbam* denotat, occaſionem ſumſerit nonnemo laudandi auctorem noſtrum, qui poëtas orphanorum inſtar deſertos & mæcenatibus orbos foverit, & apud ſe exceperit; quæ pulchra eſt alluſio, nec ab ingenio Arabum, ac ſcribendi modo abhorrens. Ut minime neceſſe ſit cum Herbelotio ſtatuere: *C' eſt ce qui a fait donner à ſon livre le nom d' Orphelins. Hanc cauſam eſſe quod libro ipſius datum ſit nomen* Orphanorum. Etenim يتيمة non *orphanos*, ſed vel *orphanam*, vel *unionem* ſignificat. Verbis اهل العصر *virorum ſeculi*, ſ. عصرنا *ſeculi noſtri*, (ut partis II. initio auctor ipſe explicat,) Poëtæ orientis,

tis, auctoris ætate florentes intelligendi veniunt, quorum vitæ ac labores, quâ diximus methodo, hic deſcribuntur. Extat hic liber in bibliotheca regia Pariſiis notante Herbel. p. 479. & bis in bibl. Lugd. Bat. catal. p. 294. n. 23. & p. 334. n. 194. item in biblioth. Oxon. inter Seldenianos p. 159. n. 3228. & inter libb. Narciſſi archiep. Dublin. Tom. II. part. II. pag. 53. n. 1069.

XXI.

كتاب يتيمة الدهر وهي شرح قصيدة محمد عبد المجيد بن عبدون لمولانا ابو القاسم عبد الملك ابن عبد الله بن بدرون الحضرمي (non زيدون)

Liber: Jatimat Al-Dahar, qui continet expoſitionem Poëmatis Abu Mohammed Abd-El-Mahid. (*Pocockio in Specim. Hiſt. Arab. p. 363. & in catal. Biblioth. Lugd. Batav. pag. 349. eſt Abdol Megid. Herbelotio Biblioth. pag. 10. Abd El-Magid, vel Ebd El-Hamid.*) Ben Abdun, per dominum noſtrum &c. Abu'lcâſim Abd'El-Malik Ibn Abd'allah Ben Bedrun Hadhramuthenum. Utrumque horum ſcriptorum in oriente maxime celebrari & aliunde conſtat, & inſcriptio hujus codicis docet, ubi alterum

 فخر

فخر الادبا عمدة البلغا *Gloriam eruditorum, & columen eloquentium*; alterum الفقيه البليغ الاديب الناظم الناير *Rerum legalium peritiſſimum, eloquentem, humanum, eruditum, poëtamque clariſſimum* nuncupari videmus. Horum alter ipſum poëma compoſuit; alter explicationem ejusdem, utpote obſcuriſſimi, ſcripſit luculentam. Utraque lucubratio præſenti codice exhibetur. Ipſum carmen continet ندب i. e. encomia ſ. epicedia in obitum filiorum Moslema, qui vulgo بني الافطس *Filii El-Afthas* dicti, & ſimul plurima de Regum Arabiæ & Perſidis origine, temporibus atque rebus geſtis narrat. Hos auctores multi permutant, ut carmen filio Bedruni, commentarium vero filio Abduni adſcribant. Porro alii poëmatis auctorem, alii commentatorem, cum quodam Ebn Zeidun confundunt, in quo etiam ipſos Arabes hærere incertos video. Sane in titulo hujus operis, ut facile patebit diligentius intuenti, primo ſcriptum fuerat ابن بدرون *Ibn Bedrun*, quod ab alio deinde mutatum fuit in ابن زيدون *Ibn Zeidun*. In ipſo autem præfationis initio evidentibus & ab omni recentiori manu intactis legitur verbis: ابو القاسم عبد الملك

الملك بن عبد الله ابن بدرون الحضرمي الشبلي *Abulkâſim Abd-El-Malik Ben Abd'alláh Ibn Bearun Al-Hadhrami Al-Shebeli.* Unde ſuſpicor ſcriptores fuiſſe diverſos, ſed ob quædam illorum ſimilia unum pro altero ſumtum fuiſſe. Fuit quidam nomine *Abu'l Valid Ahmed Ben Abd'alláh Ibn Zeidun Al-Hadhrami Al-Andaluſi Al-Corthobi*, quem a parum attentis pro noſtro accipi potuiſſe facile credam. In his enim multa ſimilia. 1. Ipſum nomen quandam habet ſimilitudinem. 2. Uterque Hadhramutho oriundus, & in Hiſpania natus. 3. Alter Sevillæ natus, alter regis Sevillæ vizirus fuit. 4. Uterque excellentiſſimus fuit poëta. Hos autem diverſos fuiſſe viros, & nominum diſcrepantia, & ævi, quo vixerunt, diſtantia ſatis perſvaſerint. Obſervamus porro de patria hujus noſtri non eadem tradi ab Herbelotio (*) Modo enim Sabtæ i. e, Ceutæ in Mauritania, ** modo, ut in noſtro eſt codice, Sevillæ in Hiſpania natum affirmat. Pariter in nomine ipſius prodendo non parum variat. Eſt enim ubi *Abdel Malek fil. Abdallæ Al-Hadhrami Alſabti* illum dicat; Eſt item, ubi longius recedens: *Marvan Abd'al Melek Ben Abd' Alláh Ben Jardun Al-Hadhrami Al-Ashbili* ipſum appellet. *** Nec de titulo carminis ſatis certus videtur fuiſſe Herbelotius, cum idem nunc *Abduniah* † nunc *Baſſama* ab auctore inſcriptum tradat. †† In præſenti codice perinde atque in catal. Lugd. p. 302. tantum قصيدة *poëmatis* nomine venit. Titulus comentarii idem

*Herbelot. Bibl. Or. p. 10 & 191. ** Sabtenſem etiam Pocockius facit, Spec. Hiſt. Arab. p. 363. *** Herbel. p. 8. 10. 191. † العبدونية vid. catal. Bibl. Lugd. Bat. p. 356. †† Herb. p. 10. 19.

idem eſt, quem pulcherrimo operi ſuo de vitis & carminibus poëtarum Arabũ impoſuit *Abu Manſur Abdol Malek al-Thaálebi*, quod proximo ſub num. breviter recenſuimus, viz. يتيمة الدهر i.e. uti quidem exiſtimo, *Margarita ſeculi*, ſignificans, librum inſtar unionis ſingularem eſſe, & ob raram doctrinam ſummo in pretio habendum. Aſſervari plura hujus libri exemplaria in bibliotheca Lugduno-Batava oſtendit catalogus an. 1674. editus pag. 302 n. 20. pag. 354. n. 405. & pag. 356. n. 417. conf. item p. 349. n. 349. Quem ultimum librum quamvis auctor ejus catalogi cum noſtro eundem faciat, diverſum tamen eſſe patebit conferenti ejusd. cat. p. 344. n. 289. & 358. num. 445. & pag. 422. n. 28. Quem errorem ex confuſione, quam diximus, duorum ſcriptorum *Ebn Abdun*, & *Ebn Zeidun*, profluxiſſe nemo non videt. Et eandem doctiſſimo quoque Pocockio impoſuiſſe mecum fatebitur, cui Specim. Arab. pag. 39. conferre grave non erit. Qui tamen poſtea errorem deprehendit *, inter cujus libros MS. hic etiam fuit, nunc illatus Biblioth. Oxonienſi. Vid. catal. Oxon. p. 276. n. 5539.

XXII.

GRammatica dicta التصريف *Taſriph.* in 8. Ipſi tractatui, cujus verba ſuperductis minio lineolis diſcernuntur, intertextus eſt commentarius ſatis amplus & copioſus, qui non raro etiam margines implet, & verſus paginarum oras atque angulos mira ſcribendi ratione diſtenditur. Eſt autem character *Ta'lik* pendulus ille, & feſtinatus, Perſis inprimis uſitatus.

* vid. ejusd. pag. 363.

tatus. Agitur in hoc libro de verbi Arabici affectionibus variis. Hanc Grammaticam Latinè converſam typis Mediceis Romæ edidit Joannes Baptiſta Raimundus an. MDCX. *cum ab extremo oriente*, (ut in præfatione ſcribit) *certior factus eſſet illic in ſcholis prælegi, atque iis ediſcendam proponi, qui Arabicæ lingvæ rudimenta percipere ſtudent.* Deſcriptoris nomen, *Mahmud Abi Schirváni*, in fine commentarii legitur.

XXIII.

Liber Grammaticus innominati auctoris, in charta optima elegantiſſimè ſcriptus. 8:vo. Hic liber mille ferè verſibus univerſam Arabum Grammaticam complectitur, & juxta receptam eorundem methodum III. capitibus rationem Nominis, Verbi, & Particulæ exponit. Puto ipſam eſſe الفية *Alphiah* Ibn Málik celeberrimi apud Arabes Grammatici, quem maximè auctorem in ſcholis Feſſanis juventuti proponi refert Clenardus Lib. I. Epiſt. 9. ut totum memoriæ commendent accuratiſſimè. Qui cum difficilis admodum ſit, plures in eundem commentaria atque notas ſcripſerunt.

XXIIII.

Libellus Grammaticus incerti auctoris cum lemmatibus Latinis breviter adſcriptis. in 8:vo. In fine annexa ſunt Theologica quædam, Turcicè.

XXV.

Dictionariolum Turcico-Perſicum magnam partem Gallicis vocabulis inter lineas minio adſcriptis

ptis explicatum. in 4:to. Hic liber olim pertinuit ad Sharum Mengreliæ Archilum Bagrationi, qui ſua manu quædam literis Ibericis in calce notavit, docente Nob. Dn. Sparſvenfeldio, qui hunc librum obtinuit Moſcuæ an. 1686. à Dn. de Lauzieres nobili Gallo, in aula dicti principis tunc temporis verſante.

XXVI.

GRammatica, vocabularium, & colloquia Turcica, cum interpretatione Gallica. Auct. *Raphaële du Mant*, Gallo, Ord. Capuc. Regis Perſarum interprete. Scripta manu Balthazari de Lauzieres Galli. in folio. In hoc libro ſingulare eſt quod Turcica omnia Latinis literis exprimuntur. Sed diligenter obſervandum, ad patriæ lingvæ ſonum, & pronuntiandi conſvetudinem, auctorem unice attendiſſe. Unde Gallis hominibus, aliisq; qui Gallicè periti ſunt, præcipue inſervire poterit hic liber, quem & methodi concinnitas haud parum commendat.

XXVII.

مشارق الانوار النبوية فى صحاح
الاخبار المصطفية الحسن ابن
محمد الصغاني

LIber continens traditiones ſive leges ex ore Muhammedis exceptas, auct. *Al-Haſan Ibn Mohammed Al-Sagáni*. Codex magni pretii, in 12. Scriptus eſt charactere Africano nitidiſſime

ſimè in gratiam Abdi'l Hakk Regis Maurorum Granatenſium, ut à libellione notatum in calce libri, & in fronte manu Geneроſiſſ. Dni Poſſeſſoris. Traditionum ejusmodi Muhammedicarum tantus eſt numerus, ut ab uno Bochario ſexcenta earum millia collecta ſint *. Sunt autem in duplici differentia. Alias *Propheticas* vocant, quas ab ipſo Muhammede profectas; & alias *Sanctas*, quas ab Angelo Gabriele ad Muhammedem allatas credunt. His ſummo ſtudio incumbunt Muhammedani, & quo quis plures احاديث *Ahadíth* memoria tenuerit, hoc apud ipſos doctior habetur. Reperitur in Bibliotheca Regis Galliæ, teſte Herbelotio p. 560. qui de hoc libro, & auctore ſæpius, ſed parum accurate & diſtinctè loquitur †.

XXVIII.

ديوان ابو الفضل عبد المنعم بن عمر بن الغساني الاندلسي الحلياني

DIvan ſ. Opera *Abu'l-Fadhl Abdo'l-Monaem Ben Omar Ben Haſan Al-Gaſſani Al-Andaluſi Al-Haliani.* in fol. Scriptus eſt hic liber exquiſitiſſima cum cura & elegantia, verſibus in tabellas

* Vid. Herbelot. in voc. HADITH p. 416. Gol. Lex. Ar. p. 584. Quomodo autem a ſcriptoribus Muhammedanis proponi ſoleant, vid. Lud. Marraccium in Prodrom. ad Refut. Alcor. p. 73. & paſſim. † Herbelot. pag. 560. 732. & 794.

las & figuras artificioſa ſerie diſpoſitis, & punctis ubique appictis, ut in hoc codice calligraphiæ Orientalis pulcherrimum ſpecimen adſpicere liceat. Compoſitum fuit hoc opus partim proſa, partim carmine in laudem magni apud Ægyptios Sultani *Salaho'ddin Abi'l Modhaffer Juſuph Ben Ajub*, qui ab Hieroſolyma an. D. 1187. Chriſtianis erepta celebre in hiſtoriis Europæorum juxta atque orientalium nomen obtinuit. Editum eſſe a filio auctoris ad finem legitur. In bibliotheca Regis Galliæ inveniri indicat Herbelotius pag. 360. & 747.

XXIX.

تاريخ مصر مسمي الروضة الاسيوطي

RAudah, *Paradiſus*; i. Deſcriptio Ægypti, ejusque ſingularium, auct. *Gelalo'ddin Al-Asjuthi.* Charact. Africano, in 4:to. Cave accipias pro eodem libro, quem ſub num. IX. laudavimus. In præſenti enim opere Geographum agit Sojuthæus, & hiſtoriam naturalem terræ atque gentis Ægyptiacæ tradit, utriusque proprietates ſingulas adcuratè deſcribens. Videtur hujus operis mentionem facere Herbelotius in Bibl. Orient. p. 264. tit. *Caucab Al-Raudah.* An autem pag. 710. in tit. *Raoudhat Meſr*, idem deſcribat, non certò affirmaverim. Sane quod appellet, *un petit Ouvrage*, *opuſculum*, noſtro huic minime competit, quippe quod ſatis ſpiſſum eſt, & in plurima capita, vel ſectiones diviſum.

XXX.

ثمار الاوراق لتقي الدين ابو بكر بن حجة الحموي

FRuctus Foliorum, Auct. *Takie'ddin Abu Becr Ben Hoggiat al-Hamavi.* Hic ſcriptor ob præclaram in ſtudiis humanioribus eruditionem magna fuit in exiſtimatione apud ſuos, omniumq; adplauſu exceptus eſt. Patriam habuit حماه *Hamah*, urbem Syriæ, unde dictus eſt الحموي *Hamavæus*, vel Hamatæus, ut in catalogo Lugdun. ſæpius vocatur *. Obiit autem an. Heg. 837 i. an. Ch. 1433. Conſtituunt hoc opus innumeræ narrationes, apophthegmata, carmina, &c. ex Hariræi & aliorum ſcriptis excerpta. Eſtque adeo omnis eloquentiæ Arabicæ locupletiſſimum penu. Scripſit & alia multa. In quibus eminent ipſius دواوين الانشاء الشريف بالممالك الاسلامية *Opera de componendis eleganter epiſtolis inter principes Islamicos mittendis*, quorum meminit auctor in præfatione operis præſentis. In bibliotheca Pariſienſi Regia hunc inveniri codicem monet Herbelotius p. 453. & 1022.

 XXXI.

* pag. 298. 324. & 371. Ubi item Ibn Higigia, vel Hogigia perperam appellatur.

XXXI.

ديوان الشيخ جمال الدين بن نباته

OPera Poëtica *Gemál e'ddin Ben Nobatah.* In præfatione libri dicitur: *Gemál e'ddin Mohammed Ben Mohammed Ben Mohammed Ben Abi'l Haſan Ben Ali Ben Jahía Ben Táhir Ben Mohammed Ben Al-Chatíb Abdo'r-Rahím Ibn Nobatah.* Ita ſunt Perſarum (addo etiam Arabum) mores, longa nomina contortiplicata habere. * Idem præterea à familia الحذاقي *Al-Hidháki*, à loco originis ** *Al-Fareki*, & à loco nativitatis المصري *Al-Mizri*, i. Ægyptius, dictus eſt. Diviſum eſt Opus pro numero literarum alphabeti in XXVIII. قوافي *Caváfi* i. e. poëmata in eandem ſyllabam terminata. In Caphia prima, ſyllabæ omnes exeunt in Elif. In ſecunda deſinunt in ب, & ſic porro. Fuit idem Homiliaſtes apud Muhammediſtas longe celeberrimus, unde dictus eſt خطيب الخطبا Chatíb al-Chotbá *Concionator Concionatorum*; & habentur

* Plaut. Perſ. 4. 6. 27. ** ميافارقين MIAFAREKIN urbe Syriæ.

tur ejus خطب *Homiliæ* in Bibliotheca Lugdunenſi, uti diſcimus ex catalogo p. 322. n. 60. & in regia Pariſienſi, teſte Herbelotio p. 675. Obiit an. Heg. 374 *.

XXXII.

الدر المنظم في مدح الحبيب الاعظم

MOnile margaritis conſertum, de laudibus Muhammedis, auct. *Abd Al-Rahman Ibn Ahmed al-Hamidi.* Liber rarus in 4:to. Eſt opus poëticum magna arte & pompa elaboratum. Præmittitur قصيدة الهمزية *Carmen Hamzatum* i. cujus ſinguli verſus deſinant in *Hamza*, dictum: النفحة العطرية في مدح اشرف البرية *Fragrantia aromatica, de laude nobiliſſimi creaturarum.* Abſolvitur hoc verſibus 377. Sequuntur poëmatia ipſum opus conſtituentia XLVII. bina plerumq; pro quavis litera alphabeti. Primum carmen, cujus rhythmi omnes itidem in *Elif* ſ. *Hamza* deſinunt, continet verſus 26. II. Complectitur verſus 54 in با exeuntes. III. Verſus 22. in ب terminatos. IV. Verſus 79. in ات V. Verſus 21. in

* Pocock. Specim. Hiſt. Arab. p. 368. Herbel. p. 674.

in اتُ VI. Verſus 46. in ثا VII. Verſus 31. in ث VIII. Verſus 63. in اج. IX. Verſus 32. in جا. X. Verſus 64. in ح. XI. Verſus 35. in حا. XII. Verſus 43. in خ. XIII. Verſus 31. in خا. XIV. Verſus 78. in اذْ XV. Verſus 43. in اذِ XVI. Verſus 46. in اذا XVII. Verſus 32. in ذ XVIII. Verſus 87. in را XIX. Verſus 60. in ر XX. Verſus 56. in ز XXI. Verſus 42. in از XXII. Verſus 59. in يس vel وس XXIII. Verſus 52. in سا XXIV. Verſus 59. in شا XXV. Verſus 44. in ش XXVI. Verſus 44. in اص XXVII. Verſus 45. in صا. XXVIII. Verſus 55. in ضا XXIX. Verſus 35. in ض. XXX. Verſus 29. in طا XXXI. Verſus 60 in ط XXXII. Verſus 27. in ظا XXXIII. Verſus 76. in عا XXXIV. Verſus 41. in غ XXXV. Verſus 70. in فا XXXVI. Verſus 78. in قا XXXVII. Verſus 73. in اك XXXVIII.vo Carmini, quod verſus complectitur 84. in ل deſinentes, peculiarem titulum auctor indidit : عروض الاسعان

الاسعاد بعروض بانت سعاد

XXXIX. Continet verſus 66. in مه XL. Conſtat verſibus 140 in literam م finitis. Hujus poëmatis inſcriptio eſt : البديعية تمليح البديع بمديح الشفيع *Decantatio mirabilis laudum Interceſſoris* i. Muhammedis. Hoc carmen commentario illuſtravit auctor, quem reperies inter codices Warnerianos bibliothecæ Lugdunenſis num. 333. XLI. Verſus continet 41. in م exeuntes. In hoc poëmatio id ſingulare eſt, quod لا نقطة فيها *in eo nullum reperiatur punctum*, vel litera puncto diacritico notata. XLII. Conſtat verſibus 54. in نا deſinentibus. XLIII. Continet verſus 49. deſinentes in vocabulum العين, ſed ſignificatu ſemper diverſo. XLIIII. Verſus 90. deſinentes in ها XLV. Verſus 65. in ول XLVI. Verſus 52. deſin. in لا XLVII. Verſus 68. deſin. in يا In fine libri legitur abſolutum eſſe die ſabbati, octavo menſis Moharram, an. Heg. 1000, i. anno æræ Chr. 1591. Pro bibliotheca autem cujusdam Sultani Ahmedis ſcriptum fuiſſe, & auri fulgor, quo ubique reſplendet, & ſcriptor in frontiſpicio codicis teſtatur.

XXXIII.

الحان السواجع بين المبدي والمراجع خليل ابن ايبك الصفدي الشافعي

Carmina & Epiſtolæ, quas ad varios illuſtres viros miſerat *Salah e'ddin Abu'l-Sepha Chalil Ibn Abik Al-Sephadi Al-Schefai.* It. Variorum Epiſtolæ & Carmina ad ipſum miſſa. Liber admodum rarus in 4:to. Ab urbe Galilææ صفد *Sephad*, unde originem habuit, dictus eſt auctor الصفدي *Sephadæus*. Claruit maximè inter an. Heg. 730, & 770. quo intervallo has exaratas eſſe litteras, temporis accurata in plerisque notatio indicat. Unde diſcimus falli illos, qui mortuum ſcribunt Sephadium an. Heg. 764. * Extant in bibliotheca Regis Galliæ varia hujus auctoris ſcripta, indicante Herbelotio in Bibl. Orient. p. 73. Hoc autem opus vir clariſſ. ſilentio præteriit, id non facturus, ſi in bibliotheca regia, vel alibi locorum reperiſſet. Ordo carminum & epiſtolarum is eſt, quem nomina ſcribentium in Arabico obtinent alphabeto. v. g. ſub litera *Elif* proponuntur, quæ ſcripta ſunt ab illis, vel ad illos, qui dicti ſunt ابرهيم *Ibrahim*, احمد

Ahmed

* Apud Herbelot, p. 730.

Ahmed, اسماعيل *Iſmaíl* &c. Sub litera ب ابو بكر Abu *Becr*; ſub reliquis elementis جوان *Gevád*, حسن *Haſan*, حسين *Hoſein*, خالد *Chálid*, خليل *Chalíl*, رزق *Raſek*, سليمان *Soleimán*, عبد الله *Abdalláh*, علي *Ali*, محمد *Muhammed*, يحيي *Jahía*, يوسف *Juſuf*, &c. Liber ſcriptus fuit menſe Moharram an. Heg. 1009. h. e. an. Chr. 1600.

XXXIIII.

نزول الغيث للدماميني

Expoſitio Poëmatis *Lamiato'l Ajam*, Auct. *Bedr e'ddin Muhammed Abi Becr* &c. *Al-Demamini*, in 4:to. In *Lamiato'l Ajam* celebratiſſimum carmen *Abi Iſmaíl Tograi* ampliſſimus heic exhibetur commentarius. Fuit Demaminius, vel, ut alii appellant, Damamianus, magni nominis Philologus & Poëta, cujus verſus nonnullos de componendis carminibus adducit Phil. Guadagnolus in Inſtitutionibus Lingvæ Arab. pag. 301. Hunc autem commentarium in bibliotheca etiam Lugdunenſi inter codices Warnerianos recenſeri video, ſub num. 709. Ipſum poëma, cum verſione Latinâ, typis vulgavit Edvardus Pocockius Oxonii an. 1661. in 8:vo.

XXXV.

كتاب جني الجناس
تاليف الشيخ جلال الدين السيوطي

LIber de Paronomaſiis, Auct. *Gelál e'ddín Al-Sojuthi.* Quæ regulæ ſint τῶν παρονομασιῶν καὶ ὁμοιοπτώτων apud Arabes, hoc libello pulchrè oſtenditur, quamplurimis ex Alcorano, libro traditionum, & carminibus poëtarum adductis exemplis. *Ibn Hoggiat Hamavæus* non diſſimilis argumenti compoſuit librum, quem in catalogo Bibl. Lugd. p. 324. ita memorari video. *Ibn Hogigiat* (leg. Hoggiat) *Hamatæus de 4. generibus homoioteleutorum in carmine.* Ubi ſuſpicor in numero mendum eſſe; in præſenti enim libello plura eorum genera conſtituuntur. Ejusmodi ὁμοιόπτωτα & ὁμοιοτέλευτα cum in carmine, tum etiam in proſa Arabes affectant; quibus, ſi ritè adhibentur, non parum elegantiæ ineſſe putant. Itaq; in Alcorano & Hiſtoria Tamerlanis ab Ahmede Arabſiade compoſita frequentiſſima ſunt, & in aliorum ſcriptis, qui ab eloquentia laudem conſequi ſtuduerunt. His etiam figuris, ſatis ut plurimum duris & intortis, librorum fere omnium ſcatent præfationes, ubi nervos eloquentiæ omnes intendendos Arabum exiſtimant ſcriptores. Unde eſt, quod ſæpe in præfatione libri alicujus Arabici legenda, tamquam in ſylva dumis vepribusque obſita, ſumma cum difficultate progredi liceat; hâc autem ſuperatâ, velut in liberum campum dimiſſus, in ipſo libro facilius exſpatiari poſſis.

XXXVI.

فهرست المباركة

BIbliotheca ſacra, ſive index auctorum, qui pro lege Muhammedana ſcripſerunt, Auct. *Abi Abdalláh Mohammed Ben Ahmed Ben Mohammed Ben Mohammed Ben Ali, Ben Gazi Al-Othmani* &c. Codex rariſſimus, ſed charactere Africano, nec ſatis comto, imò, verſus finem lectu perdifficili ſcriptus, in 4:to. In hoc libro ſcriptores Muhammedani, qui de religione Muhammedica quidquam compoſuerint, diligentiſſimè recenſentur.

XXXVII.

مشكاة الانوار في ما روي عن الله سبحانه من الاخبار تاليف محي الدين ابو عبد الله محمد بن علي بن محمد بن العربي الطاي الحاتمي الاندلسي

TRaditiones ſelectiores, collectæ à *Mohi e'd-din Abu Abdalláh Mohammed Ben Ali Ben Mohammed Ben Al-Arabi Al Thai Al-Hathemi Al-Andaluſi.* Natus fuit magnus hic doctor in

Hiſpania, cum à Mauris teneretur, circa an. Heg. 600. Scripta quamplurima, in Theologia præcipuè Myſticâ, & Metaphyſicâ, reliquit. Præſenti libello, traditiones, quæ reliquis illuſtriores, & magis authenticæ habentur, compilavit. Hic codex, licet exiguus, multa tamen & varia complectitur. Etenim tam minutis ſcriptus eſt litteris, ut oculos vel lynceos facilè feſellerint. Id verò miraculo proximum, in exili adeo ſcriptura tam accuratè expreſſos eſſe omnes ductus, omnia puncta, ut vix ullum obſerves negligentius appoſitum, nedum omiſſum. Quin & figura codicis inuſitatior eſt. Quippe ab illa parte, ubi folia glutine junguntur, ſcriptura procedit, & veri voluminis quodammodo formam imitatur. His traditionibus alius ſubjicitur ejusdem argumenti libellus, titulo: كتاب الحديث qui an & ipſe ab hoc auctore profectus ſit, indagari non potuit. Subnectitur huic III. شرح اسماء الله Auct. *Ibn Arabi.* Ubi ſingula epitheta, quæ Deo tribui ſolent, diffuſo commentario illuſtrantur. Sequitur IIII. كتاب تمهيدات عين القضاة الهمداني *Tambidát*, Auct. *Al-Hamadáni.* Liber Theologicus Perſico idiomate conſcriptus. V. كتاب التدبيرات الالهيّة De Divino rerũ humanarũ regimine, Auct.

Auct. *Ibn Arabi.** VI. كتاب ماهيّة القلب De natura animi, ejusdem auctoris. VII. تفسير فاتحة الكتاب للمولا عظم الكمل كمال الدين عبد الرزاق القاشاني Interpretatio primæ Suræ Corani, quæ dicitur, فاتحة الكتاب Aperiens librū, Auct. *Kemál e'ddin Abd Al-Raſſák Al-Keſcháſi.* Iñumeras nugas in hoc comentario doctor Moslemus coacervavit. Id ne mireris, ſcias hanc precatiunculam à Muhamedanis non ſolum toti Alcorano, ſed etiam Pentateucho, Evangelio, & Pſalterio anteponi. ** VIII. كتاب الالف Auctore *Ibn Arabi.* IX. كتاب انشاء الدواير Tractatus Metaphyſicus, eodem auctore. X. كتاب الالواح العماديّة Liber ejusdem argumenti, auctoris non nominati. XI. كتاب الامثال والاستشهادات للسلمي

Liber

* Vid, catal. Bibl. Lugd. p. 300. n. 3. ** Conf. Lud. Marraccium ad Alcorani Sur. I. pag. 2.

Liber proverbiorum & teſtimoniorū, ſ. ſententiarum, auct. *Abu Abd al-Rahman al-Sulemi.* Auctor hic, inter celeberrimos Muhammedanorum doctores numerandus, floruit circa an. Heg. 412. Ipſius ſcripta, quæ plurima ſunt, propter ſummum viri ingenium & acumen, magno in pretio habentur. * XII. Excerpta breviora ex variis libellis diverſorum auctorum, ad Theologiam vel Metaphyſicam ſpectantia.

XXXVIII.

ديوان نجاتي

DIván Negiáti, Opus Poëticum, magni nominis & pretii apud Muſulmanos. in 4:to. Scriptum eſt lingva Turcica, ſed eruditorum more, immixto, imo regnante per totum librum Arabiſmo. Hoc opere plurimum uſus eſt vir celeberr. Franciſcus Meninskius in Theſauro Lingvarum Orientalium concinnando. Reperitur in bibliotheca Cæſarea Vindobonenſi, † & aliis.

XXXIX.

EVangelia Matthæi & Johannis, lingva communi Turcica, litteris & pronunciatione Gallicis. Scripta Iſpahani per ſupra laudatum Delauzierum, & nobiliſſ. Dn. Sparfvenfeldii dono auctoris facta Moſcuæ. 4:to.

* Conf. Herbel. p. 748. & 819. † Vid. Catal. Codd. MſſBibl. Vindobonenſis Clariſſ. Neſſelii.

XL.

RItuale Muhammedicum lingva & litteris Hiſpanicis, ſcriptum ab Arabe Muhammedano in uſus eorum, qui Arabicam lingvam non callebant, clanculum tamen adhærebant religioni Iſmaeliticæ. 8:vo.

XLI.

VOcabularium Gallico-Perſicum, litteris & pronunciatione Gallicis. recens. 8:vo. itidem donum Delauzieri.

LIBRI MSS. GRÆCI.

XLII.

ACta apoſtolorum, & epiſtolæ Paulinæ, cum perpetuis commentariis excerptis ex operibus Ioannis Chryſoſtomi, Acacii, Cyrilli, Theodoriti, Severiani, Gennadii, Iſiodori, Oecumenii &c. Deficit codex ab initio, uſque ad comma 14. capitis VIII. Actorum Apoſtolicorum. *Catenæ Patrum* vocari ſolent hujus generis e diverſis collectæ in S. Scripturam expoſitiones. Quæ Oecumenii vulgo vocatur, ab hoc cod. MS. non prorſus diverſa eſt, ſed nec eadem; multa enim noſter omiſit, quæ in Oecumenianis reperiuntur, præſertim Photii commentationes: nonnulla adfert, quæ in editis fruſtra quæres. Particulæ prologi, quem Euthalius diaconus ſcripſit in epiſtolas Paulinas, (& cujus pars ab Ioan. Henrico Bœclero edita ad calcem editionis ſuæ N. Teſt., pars apud Oecumenium ſupereſt,) expoſitioni Actorum Apoſtol. ſubjectæ ſunt. Codex eſt membranaceus, folio, vetuſtus.

XLIII.

ΠΕτρου ἐπισκόπȣ Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος. Ἐπιτομὴ χρόνων τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ τȣ͂ πρωτοπλάςȣ ἀνθρώπȣ ἕως εἰκοςȣ͂ ἔτους τῆς βασιλείας Ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεςάτȣ &c. i. *Petri epiſcopi Alexandriæ & martyris. Epitome annorum ab Adamo primo hominum ad pientiſſimi regis Heraclii annum viceſimum imperii* &c. ut in editis. Faſtorum Siculorum, Chronici Alexandrini, tum & Chronici Paſchalis nomine nota eſt hæc anonymi *Epitome annorum* &c. quam Matthæus Raderus Gr. & Lat. integram primus edidit Monachii 1615. 4.to. Hinc in collectione Scriptorum hiſtoriæ Byzantinæ, Carolus Dufresnius, Pariſiis 1689, formâ maximâ. Petri Alexandrini (quamvis & hæc nomen ejus mentiatur) diatriba Paſchalis, Hippolyti epiſcopi, ac Apollinarii Hierapolitani illa, quæ a Dionyſio Petavio edita ſunt in Uranologio Græcè, & hinc una cum verſione Latina a Dufreſnio in memorata editione Chronici Paſchalis heîc ad calcem quoque adjecta ſunt. Codex eſt chartaceus, folio, ſcriptus anno 1579 ab Andrea Darmario Epidaurio Georgii filio, ceu ad calcem libri ipſe annotavit.

XLIV.

ΕΚ τῶν τοῦ θείȣ Μακαρίου, τȣ͂ τῷ ὄντι μακαρίου, περὶ τῆς κατὰ πνεῦμα τελειότητος κεφαλαιώδης ἐπιτομή. i. *Excerpta ex ſancti Macarii, viri vere beati, homiliis de perfectione ſpirituali.* Incipiunt: Χάριτι μὲν καὶ δωρεᾷ τȣ͂ πνεύματος θείᾳ ἕκαςος ἡμῶν τὴν σωτηρίαν πορίζεται. in CL. capitula diviſit epitomator, multa libertate uſus; nam auctoris verba quin & ſenſum frequenter immutat.

Sancti patris noſtri Macarii Ægyptii homiliæ ſpirituales, permagna utilitate refertæ, de propoſita & ſtudioſe quærenda

renda Chriſtianitatis perfectione. Incerti auctoris verſio Latina eſt XXXIV homiliarum Macarii. Editione Palthenianâ uſus eſſe videtur; verſiones vero Latinas vulgatas Ioannis Pici & Zachariæ Palthenii multum vincit: textum etiam Græcum ſæpe ſuis conjecturis ad marginem adjectis emendat interpres. Auctoris *αὐτόγραφον* eſt. Non deſunt rationes, quæ ſvadent ipſum natione Hiſpanum fuiſſe. Codex eſt chartaceus, fol. recens.

XLV.

Codex Quatuor Evangeliſtarum membranaceus, vetuſtus ſatis, formâ quartâ. Deſcriptum eſſe & collatum cum antiquis & accuratis codicibus, ad calcem ſingulorum Evangeliorum annotavit librarius ne dicam, an vir quidam eruditus, cui curæ fuit emendatos habere codices? Canonibus, quos Euſebianos vocant, picturis Evangeliſtarum, aliiſque ornamentis ex quibus præſtantiores codices hujuſcemodi commendari ſolent, non deſtituitur noſter.

XLVI.

ΜΗνὸς Ἰανουαρίου Δ. Τοῦ *ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου* Ἀλεξανδρείας εἰς τὸν βίον τῆς ὁσίας καὶ καλλιπαρθένου Θέκλης. i. *Menſis Januarii die* IV. *Sanctus Athanaſius archiepiſcopus Alexandrinus de vita ſanctæ & pulcherrimæ virginis Theclæ.* incip. *ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν ἀγώνων ὑπάρχειν.* Audax librarius Athanaſio Alexandrino fœtum ſuppoſuit, quin & ipſius ſanctæ nomen invertit; nam Syncleticæ, non Theclæ vita eſt. Gr. & Latine princeps illam edidit Ioan. Bapt. Cotelerius veter. Monum. eccleſ. Græcæ Tom. I. p. 201. In biblioth. Scorialenſi cum profligata hac inſcriptione re-

periri quoque MS. teſtis eſt Alex. Barvoetius in deſignatione codd. MS. ejus bibliothecæ, ad calcem prolegom. Balthaſaris Corderii ad Cyrilli homilias in Jeremiam editâ, & hinc a Theoph. Spizelio & Ioan. Ioach. Madero repetitâ. Tu porro confer ſis Philipp. Labbeum in diſſertt. eccleſ. ad Bellarminum, voce *Athanaſius.*

P. 52. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνςαντινουπόλεως τοῦ Χρυσοςόμου πρὸς Θεόδωρον ἀσκητὴν ἐκπεσόντα, πρὸς μετάνοιαν ἐπιςολὴ α. i. *Sancti patris noſtri Ioannis Chryſoſtomi, archiepiſcopi CPolitani, epiſtola exhortatoria prima ad Theodorum lapſum.* incip. Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ.

P. 107. b. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεόδωρον ἀσκητὴν πρὸς μετάνοιαν, λόγος β. i. *Ejusdem oratio ſecunda exhortatoria ad Theodorum aſcetam.* inc. Εἰ καὶ δάκρυα καὶ ςεναγμοὺς ἦν διὰ γραμμάτων δηλοῦσθαι. Græce exſtant in emendatiſſima editione Savilliana, Gr. Lat. in Doucæana. Perperam orationem vocat librarius epiſtolam hanc poſteriorem, quomodo auctor ipſe nuncupat prope finem. οἶδα τὸ μέτρον ἐξελθὼν τῆς ἐπιςολῆς, ἀλλὰ σύγγνωθι. i. *novi me exceſſiſſe modum epiſtolæ, ſed ignoſce.*

P. 119. Λόγος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου. i. *Oratio ſ. patris noſtri Baſilii.* incip. ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων βραχὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος.

P. 124. Βασιλείος Γρηγορίῳ. i. *Baſilii epiſtola ad Gregorium.* inc. ἐπέγνων σοῦ τὴν ἐπιςολήν. Gr. Lat. extat in edit. Pariſienſi anni 1638. T. III. p. 41.

P. 131. Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς τοὺς εἰςαγομένους ἐν κοινοβίῳ, καὶ πρὸς τοὺς ἡγεμένους τῆς ἀδελφότητος. i. *Ejusdem exhortatio ad eos, qui cœnobium intrant, tum & ad ipſos qui fratribus præſunt.* inc. πρῶτον πάντων ὁ τῷ σκοπῷ τῆς εὐσεβείας τρέχων.

P. 132.

P. 132. Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις ἀσκηταῖς. i. *Ejuſdem exhortatio ad aſcetas.* inc. δεῖ τὸν νέον ἀσκεῖν τὸν ἀκλήμονα βίον. T. II. p. 282.

P. 134. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς κανονικὴν περὶ βίου κανονικοῦ. i. *Ejuſdem epiſtola ad canonicam, de vita canonica.* incip. ὀκνηροτέρους ἡμᾶς ποιεῖ πρὸς τὸ γράφειν. T. III. p. 295. epiſt. 302.

P. 135. Τοῦ αὐτοῦ Ἀμφιλοχίῳ ὡς παρὰ Ἡρακλείου, περὶ ἀσκήσεως καὶ βίου μοναχοῦ. i. *Ejuſdem epiſtola ad Amphilochium nomine Heraclii, de exercitatione ſpirituali, & vita monachi.* inc. ἐγὼ καὶ τῶν ὁμιληθέντων ἡμῖν. ep. 392.

P. 139. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰουλιάνον τὸν παραβάτην. i. *Ejuſdem contra Julianum Apoſtatam.* inc. μικρὰ σοὶ τὰ τῆς παρούσης τύχης ἀνδραγαθήματα. epiſt. 209.

P. 140. Τοῦ αὐτοῦ πίστις ἐκτεθεῖσα. i. *Ejuſdem expoſitio fidei.* incip. πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. vide epiſt. 78.

P. 144. Τοῦ αὐτοῦ Σιμπλικίῃ αἱρετικῇ, καὶ κατὰ εὐνούχων. i. *Ejuſdem ad Simpliciam hæreticam, & contra eunuchos.* inc. οἱ ἄνθρωποι καὶ μισοῦσι τοὺς κρείττονας. epiſt. 87. T. III. p. 160.

P. 145. Ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Ἰσιδώρου τῷ Πηλουσιώτου i. *Selectæ epiſtolæ Iſidori Peluſiotæ.* Libri I. epiſtola 2. 6. 9. 10. 13. 14. 15. 12. 8. 27. 31. 36. 41. 42. 44. 46. 108. 47. 49. 62. 77. 80. 83. 89. 90. 91. 92. 94. 98. 104. 108. 110. 115. 128. 129. 130. 132. 140. 142. 144. 146. 150. 149. 151. 153. 284. 162. 163. 164. 166. 170. 179. 188. 186. 187. 189. 194. 195. 197. 199. 201. 213. 220. 223. 227. 228. 231. 234. 258. 260. 266. 274. 276. 277. 278. 279. 289. 283. 284. 285. 286. 294. 303. 308. 309. 313. 320. 364. 367. 368. 372. 376. 380. 381. 383. 384. 385. 391. 392. 399. 408. 410. 412. 423. 424. 432. 433. 446. 495. II: 30. 76. 86. 165. 205. 214. 293. III: 49. 66. 67. 68. 74. 124. 129. 137. 138. 140. 143. 144. 145. 146. 157. juxta editionem Commelinianam.

P. 185. Ἴσον ἐπιστολῆς τοῦ μακαρίου ἀββᾶ Παύλου τοῦ

ἑλλαδικοῦ. i. *Exemplum epiſtolæ ſancti Paulli Helladici, abbatis,* vel *monachi.* incip. οἱ λέγοντες γυναιξὶ καὶ παιδίοις συγκαθεύδειν ἐν μιᾷ στρωμνῇ. Quantum conſtat Græce Latineque hæc epiſtola inedita.

P. 190. περὶ τοῦ γέροντος τοῦ πρὸς τῇ ἐξόδῳ αὐτοῦ ἀπολέσθαι κινδυνεύσαντος. i. *De ſene quodam, qui prope mortem in periculo æternæ damnationis erat.* inc. πολέ τις γέρων. Codex eſt membranaceus, vetuſtus, nitide ſcriptus. formâ quartâ minori.

XLVII.

TOῦ φιλοσοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου Γεωργίου τοῦ ἀκροπολίτου χρονικὴ διήγησις. i. *Sapientiſſimi magni logothetæ Georgii Acropolitæ hiſtorica temporum enarratio.* incip. τὸ τῆς ἱστορίας χρήσιμον, καὶ πρὸ ἡμῶν οἱ συγγραψάμενοι. In corpore hiſtoriæ Byzantinæ edita eſt a Leone Allatio. anno 1651. typis regiis. Compendium majoris operis prius prodiit, & quidem Leidæ 1614. 8. cum verſione Latina & annotationibus Theodori Douſæ. hinc Genevæ 1615. fol. Codex eſt chartaceus, ſeculi XIV. paucis foliis in fine mutilus.

XLVIII.

COdex ἀκέφαλος; eſt vero Σχηματολόγιον, quo deſcribitur ordo ſumendi habitus monaſtici. pag. 8. τάξις καὶ ἀκολουθία τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου παλλίου, ἤγουν τοῦ μανδύω. i. *Ordo & officium circa receptionem ſacri pallii, ſive mandii.*

P. 21. Τάξις καὶ ἀκολουθία γινομένη ἐπὶ τὸν μέλλοντα λαμβάνειν τὸ ἅγιον καὶ μέγα σχῆμα τῶν μοναχῶν. i. *Ordo & officium quando alicui confertur ſacer & magnus habitus monaſticus.*

P. 106. Τάξις καὶ ἀκολουθία γινομένη ἐπὶ τετελευτηκότι

κότι μοναχῷ, i. *Ordo & officium circa exſequias monachi.* Franciſcus Goarus in unum collegit diverſa hujuſce generis libros rituales veteris eccleſiæ Græcæ, & nomine Euchologii edidit Pariſiis 1647. fol. conferri quoque meretur Ioannes Morinus de ſacris eccleſiæ Græcæ ordinationibus, Pariſiis 1655. fol. Membranaceus eſt, vetuſtus, nitidiſſime ſcriptus, forma quadratâ.

XLIX.

ΑΝακεφαλαίωσις τῆς παρούσης πραγματείας, αὕτη πρώτη μὲν ἡ περὶ τὸν Περζωὲ ἀποστολὴ πρὸς Ινδίαν, καὶ διάγνωσις τῶν ἐκεῖσε. ἔπειτα ἡ Ινδικὴ βίβλος ἣν ἐκόμισεν ἐξ Ινδίας. &c. i. e. *Summarium hujus libri. Primum, Iter explicatur Perſois ad Indiam, & relatio eorum quæ illic ei acciderant. Deinde ipſe liber, quem ex India attulit* &c. Initium eſt Prolegomenων ad verſionem Græcam a Simeone Setho adornatam apologorum Indicâ, ut fertur, primum lingvâ ſcriptorum. P. 15. Apologi incipiunt. ὁ τῶν Ινδῶν Βασιλεὺς Ἀβεσσαλώμ. Interpres Arabs كليلة ودمنة vocavit, Græcus Στεφανίτην καὶ Ιχνηλάτην. Latine vertit ac nomine *Speciminis Sapientiæ Indorum* edidit Petrus Poſſinus ad calcem hiſtoriæ Georgii Pachymeris de rebus geſtis Michaëlis Palæologi; hinc cum nova verſione ſua, Græce & Latine cl. Sebaſtianus Gottofridus Starkius, Berolini 1697. 8:vo. ſed absque hiſce προλεγομένοις. Lacunæ, quæ in apographo ſunt Holſteiniano, quod expreſſit Starkius, ex hoc cod. facili negotio ſuppleri poſſunt. Plura reſcire cui volupe eſt, adeat Leonem Allatium de ſcriptis Simeonum. Danielem Neſſelium in catal. bibl. Vindebon. Parte I. p: 332. Parte III. p. 41. item quæ

quæ ex Al-Sèphadi in Poëma Tograï profert Ioannes Vallifius, operum mathemat. T II. p. 9.

P. 88. Λόγος Ισοκράτους πρὸς τὸν Δημόνικον. Inter opera Iſocratis reliqua Græce & Latine editas eſſe, & has παραινέσεις omnibus conſtat.

P. 98. b. Βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς τίνα Γρηγόριον, καὶ οὐ τὸν μέγαν. i. *Baſilii magni ad Gregorium quendam, non autem magnum.* inc. ἐπειδή μοι τὴν σιωπὴν ἐγκαλεῖς, καὶ τὴν ἀγροικίαν.

P. 99. Επιστολὴ Βασιλέως Αρταξέρξου πρὸς κώους. i. e. *Epiſtola Artaxerxis regis ad Coos.* inc. δότε ἐμοῖς ἀγγέλοις Ιπποκράτην ἰατρόν. P: 99. b. Απολογία Κώων πρὸς βασιλέα. i. *Reſponſum Coorum ad regem.* inc. ἔδοξε τῷ δήμῳ ἀποκρίνασθαι τοῖς παρὰ Αρταξέρξου ἀγγέλοις. Editæ ſunt cum operibus Hippocratis Gr. Latinè. Sed ſuppoſititias eſſe ſuſpicantur eruditi. vide cl. viri Ioan. Alb. Fabricii biblioth. Græc. lib. II. c. x. §. 18.

P. 100. Αρταξέρξου πρὸς Πέτω. i. *Artaxerxis epiſtola ad Petum* inc. Νοῦσος προσεπέλασεν ἡ καλουμένη λυμική.

P. ead. Επιστολαὶ Αναχάρσιδος Σκύθου. i. *Anacharſidis Scythæ epiſtolæ.* πρὸς Αθηναίους. incip. Γελᾶτε ἐμὴν Φωνήν. P. 10 . Σόλωνι. inc. ἕλληνες σοφοὶ ἄνδρες. P. 102. Ιππάρχῳ τυράννῳ. inc. οἶνος πολὺς, ib. Μικόῳ (Aldina editio habet Μηδόκῳ.) inc. Φθόνος καὶ πτόησις μεγάλα τεκμήρια Φαύλης ψυχῆς. ib. Α'ννωνι. inc. ἐμοὶ μὲν περίβλημα χλαῖνα σκυθική. P. 102. b. υἱῷ βασιλέως. inc. σοὶ μὲν αὐλοὶ καὶ βαλάντιον. ib. Τηρεῖ. inc. οὐδεὶς ἄρχων ἀπολλύει ἀρχομένους. p. 103. Θρασυλόχῳ. inc. κύων ψυχῇ καλὸν ζῶον. Editæ in collectione epiſtolarum Aldina. Venetiis 1499. 4:to. item Gr. Lat. Genevæ 1606. fol. quin & ab Eilhardo Lubino apud Hieron. Commelinum. 1601. 8:vo.

P. 104. Παύλου τοῦ αἰγινήτου τοῦ περιοδευτοῦ περὶ τῶν ἐν ταῖς τροφαῖς δυνάμεων. i. *Paullus Ægineta Periodeuta de*

de alimentorum facultatibus. inc. Μέρος τῆς ὑγιεινῆς πραγματείας, &c. caput eſt LXXIII. lib. I. de re medica, quod excipiunt reliqua ejusdem libri I. iisque ad calcem addita Διοκλέους ἐπιστολὴ προφυλακτική, ut in editione Aldinâ 1528. Græce. Gr-Lat. Baſileenſi, quin & Latina Henr. Stephani in collectione Scriptorum rei medicæ poſt Hippocratem & Galenum. an. 1567.

P. 122. b. Λεξικὸν τῆς τῶν βοτάνων ἑρμηνείας κατὰ στοιχεῖον. i. *Lexicon botanicum ordine alphabetico.* ini. Αλμάδων. κολυμβάδων. Αλφιτα. τὰ πίτυρα. Ανθεμὶς. τὸ χαμαίμηλον.

P. 128. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ περὶ ψυχῆς. i. *S. Gregorii Thaumaturgi oratio de anima.* ini. ἀκολουθία τινὶ καὶ τάξει. edita eſt Gr-Lat. cura Gerardi Voſſii, Tungrenſis, Moguntiæ 1604. Q. item Pariſiis 1621. fol. Sed genuinam eſſe negant eruditi.

P. 138. b. Τοῦ σοφοῦ καὶ λογίου κυρίου Εμανουὴλ τοῦ Χριστωνύμου μονῳδία ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκήτῳ ἁλώσει τῆς Κωνσταντινουπόλεως. i. *Docti & diſerti viri, Dni. Manuelis Chriſtonymi lamentatio ſuper inſperata expugnatione Conſtantinopolis.* ini. οἴμοι τίς δώσει μοι πτέρυγας.

P. 148. Λεονάρδου Αρετείνου πολιτεία Φλωρεντίνων. i. *Leonardus Aretinus de republica Florentinorum.* inc. ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖς εἰδέναι τὴν πολιτείαν τῆς ἡμετέρας πόλεως. Græce Latineque hactenus inedita eſt; exſtat vero in biblioth. Regis Galliarum, codice cujus numerus eſt 3049. In codice MS. Græco, num. 256, biblioth. Vindebon. olim exſtitiſſe, ſed inde exciſam eſſe & furtive ablatam teſtis eſt Dan. Neſſelius in catalogo pag. 360. Libro III. Symmictorum inſerturus erat Leo Allatius, ut ex catalogo patet curâ Andreæ Paſchivlli edito Romæ 1668. Q:to. Porro vide Geſnerum in biblioth. voce *Leonardus Aretinus.* & Gerard. Ioan. Voſſium de Hiſt. Latinis p. 557.

P. 152. Τοῦ σοφωτάτȣ καὶ λογιωτάτȣ κυρίȣ Γεωργίȣ τȣ̃ Γεμιςȣ̃ λόγοι περὶ ἀρετῶν. i. *Doctiſſimus & eloquentiſſimus Dn. Georgius Gemiſtus de virtutibus.* inc. Αρετὴ ἐςιν ἕξις καθ' ἣν ἀγαθοί ἐσμεν. Editus eſt ſæpe tam Græce quam Latine.

P. 162. Γεωργίου τȣ̃ Γεμιςοῦ πρὸς Γεώργιον τὸν Σχολάριον. i. *Epiſtola Georgii Gemiſti ad Georgium Scholarium.* ini. ἐγὼ μὲν ȣ̓κ ὄψε ὡς σὺ φῄς, Græce pariter ac Latine, hactenus inedita. MS. tamen in plurimis bibliothecis. v. viri cl. Guliel. Cavei partem poſt. hiſtor. litter.

P. 163. Βησαρίων καρδινάλειος υἱῷ Γεμιςȣ̃. i. *Beſſarionis cardinalis epiſtola ad filium Gemiſti.* inc. πέπεισμαι (lege πέπυσμαι) τὸν κοινὸν πατέρα. Leo Allatius de Perp. Conſenſ. Oc. & Or. eccleſiæ, edidit Lib. III. cap. 111. p. 937. Gr. & Lat.

P. 163. b. Βησαρίων καρδινάλειος Μιχαήλῳ τῷ Αποςόλῳ. i. *Beſſarionis cardinalis epiſtola ad Michaëlem Apoſtolium.* ini. Αφίκετο ὡς ἡμᾶς. P. 167. b. Βησαρίων καρδινάλειος Ανδρονίκῳ τοῦ Καλλίςȣ. i. *Beſſarionis cardinalis epiſtola ad Andronicum Calliſti filium.* inc. Ανέγνων καὶ τὰ Μιχαήλῳ φύρδην. Ineditæ ſunt, puto, MS. vero exſtant quoque in biblioth. Regis Chriſtianiſſimi.

ead. pag. Επιςολὴ Νικολάȣ τοῦ Σεκουνδινοῦ πρὸς Ανδρόνικον τὸν Κάλλιςον. i. *epiſtola Nicolai Secundini* (alias Nicolaus Euboicus audit, epiſcopus autē Saguntinus erat, unde forſan Secundini cognomen traxit) *ad Andronicum Calliſtum.* ini. πρεσβεύοντι παρὰ τῷ μεγίςῳ ἀρχιερεῖ. hactenus inedita. MS. vero in bibl. regis Chriſtianiſſimi, teſte Philippo Labbeo catalogo Bibl. MS. p. 101.

P. 173. Λιβανίȣ πρὸς λάλον γυναῖκα. i. *Libanii invectiva in mulierem garrulam.* Argumentum. Δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα ἑαυτῷ προςαγγέλλει. i. *Moroſus, ducta uxore garrula, ſe ipſum accuſat.* inc. ἔδει μὲν ὦ βȣλὴ τεθνάναι με πρὶν ἢ γῆμαι. Latine vertit Vigandus de Saltza ac edidit

dit Lipſiæ 1511. Q:to. Hinc prodiit Gr. Lat. Pariſiis 1597. 8:vo.

P. 186. *Λόγος τοῦ μεγάλου Χρυσοςόμȣ καὶὰ Ἡρωδίαδα, καὶ περὶ γυναικῶν πονηρῶν*. i. *Magni Chryſoſtomi ſermo contra Herodiada, & de malis mulieribus.* ini. *Οὐδὲν τοίνυν θηρίον ἐφάμμιλον γυναικὸς πονηρᾶς καὶ γλωσσώδȣς.* P. 189. b. Τοῦ αὐτοῦ. ini. *Διὰ τὴν ἀκρασίαν ἀπαραφυλάκτως συγγινομένων.*

P. 191. Γνῶμαι τοῦ ἁγίȣ Μάρκου τοῦ Ἐφεσίων, *περὶ ὅρȣ ζωῆς καὶ περὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως*. i. *S. Marci Epheſiorum epiſcopi ſententiæ de termino vitæ & pœna æterna.* ini. *περὶ μὲν τοῦ προορισμȣ κρίνει.* 192. b. Τοῦ αὐτοῦ *ἀναλογίαι τῶν ἀπειλȣμένων κολάσεων πρὸς τὰ ἁμαρτήματα.* i. *Ejusdem comparatio pœnarum intentatarum & peccatorum.* ini. *σκότ☉ ἐςι βαθὺ καὶ ἐξώτερον.* Quantum quidem novimus, inedita ſunt hæc Marci Eugenici.

P. 193. Εὐχὴ *εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον*. i. *Oratio ad ſanctiſſimam dominam noſtram Deiparam.* ini. *πανἄνασσα πανύμνητε παρθενομήτερ κόρη.*

P. 194. Τοῦ *ἁγίȣ* Ἰωάννȣ *τοῦ* Δαμασκηνȣ *περὶ τῶν η λογισμῶν*. i. *S. Ioannes Damaſcenus de octo cogitationibus.* ini. *Ὀκτὼ εἰσὶ πάντες οἱ περιεκτικοὶ λογισμοί.* Inter opera Ioannis Damaſceni hactenus edita exſtat fragmentum tractatus de octo paſſionibus pag. 548. edit. Pariſienſis, ann. 1577. fol., ſed ab hac particula diverſum eſt, dabit autem, ut ſperamus, doctiſſ. P. le Quien in abſoluta editione operum Damaſceni, quam parat.

P. 195. b. Sententiæ quædam collectæ ex ſ. Maximo, Demoſthene, Ariſtotele.

P. 196. Ἰσιδώρȣ τοῦ Πηλουσιώτȣ *ἐπιςολή*. i. *Epiſtola Iſidori Peluſiotæ.* ini. *ἀκοαὶ μὲ σκληραὶ ἐξετάραξαν.* Epiſt. 390. libri I. Τοῦ *αὐτοῦ*. *Ejusdem.* ini. *τὸν μάχαις χαίροντα καὶ θορύβοις τερπόμενον.*

P. 197. Farrago ſententiarum ex diverſis excerptarum.

P. 200. Anonymi contra Latinos. ini. *τὸ ὑπὲρ Λατίνων βιβλίον τὸ εἰς ἡμᾶς ἧκον.* pag. 206. Marci Epheſii tractatus cujus ini. *Ἐκπορεύεται μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον*

P. 208. Hiſtoriæ diverſæ ex Dionyſio Halicarnaſſenſi, Dione, Plutarcho &c. excerptæ.

P. 232. Decalogus. Catalogus regum populi Israëlitici, Chaldæorum, Ægyptiorum, Romanorumque uſque ad Conſtantium Conſtantini M. patrem.

P. 234. Ο *βασιλεὺς ὁ Σολομὼν εἴρηκεν πάλαι λόγον, ἐγὼ τὸν κόσμον ἔγνωκα,* &c. i. *Dixit olim Salomo rex, mihi mundana hæc probe comperta ſunt.*

P. 238. Diverſorum apophthegmata & ſententiæ breves, ordine alphabetico. *Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς, πῶς τοσούτων ἐθνῶν ἐν ὀλίγοις χρόνοις ἐκράτησεν;* &c.

P. 247. Lexicon parvum ordine alphabetico. *Ἀλλάξατε, ὑψώσατε τὴν φωνήν. Ἀλεὰ* (forſ. *ἀλέα*) *θέρμη.* cfr. gloſſaria ab Henr. Stephano edita, & a Bonaventura Vulcanio, hinc a Carolo Labbæo repetita & emendata.

P. 253. *Στίχοι τοῦ σοφωτάτου μητροπολίτου Ἀθηνῶν κυρίου Μιχαὴλ τοῦ Χονιάτου ἐπὶ τῇ ἀρχετύπῳ ἀνιστορήσει πόλεως Ἀθηνῶν.* *Sapientiſſimi Athenarum metropolitæ Dn. Michaëlis Choniatæ carmen in veterem urbis Athenarum picturam.* init. *Ἔρως Ἀθηνῶν τῶν πάλαι θρυλλουμένων.* Verſus ſunt ſenarii Jambici Pyrrichiis & Spondeis mixti, interdū Scazontes. In bibl. Regis Galliarū itidem extare MS. teſtis eſt Philipp. Labbeus in Bibl. MS.

P. 253. b. Incerti auctoris de anima quædam. ini. *οἴδασιν οἱ φιλόσοφοι* &c.

P. 262. Ex hiſtoria philoſophica quædam. ini. *Ξενοφάνης μὲν οὖν ὁ Κολοφώνιος.* Conferenda cum Plutarcho de placitis philoſophorum, & Claudio Galeno de hiſtoria philoſophica.

P. 279. Lexicon verborum contrariam ſignificationem

tionem habentium. Ἀγαθὸν, κακόν. Πέρας, ἄπειρον.

P. 281. Series urbium metropolitanarum, maximam partem Orientis. Παλαιὰ Ῥώμη. Νέα Ῥώμη. Κωνςαντινεπόλις. Ἀλεξάνδρεια.

P. 283. Nomina eorum qui artes varias vel ſcientias invenerunt. Ζεὺς ἐξεῦρε πλευτικήν. Κοσειδῶν (le. Ποσειδῶν, nam initiales litteræ recentiori manu additæ ſunt) κυβερνητικήν.

ead. pag. Computatio annorum ab Adamo uſq; ad Juſtinianum. hinc nomina Palæologorum, & tandem ſeries Ottomannidarum.

P. 284. Aſtrologica quædam.

P. 286. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ μεγάλȣ, ὁμιλία πρὸς Γρηγόριον τὸν θεόλογον περὶ βίȣ κατας άσεως. i. *S. patris noſtri Baſilii magni archiepiſcopi Cæſareæ Cappadociæ homiliæ, ad Gregorium Theologum de conſtitutione vitæ.* ini. Ἐπέγνων σοῦ τὴν ἐπιςολήν Epiſtolarum ad diverſos ſcriptarum prima eſt ſecundum codd. vulgatos.

P. 290. Ἐπιςολαὶ ἀμοιβαῖαι τοῦ Λιβανίȣ πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον. i. *Epiſtolæ mutuæ Libanii & Baſilii magni.* editæ ſunt inter epiſtolas Baſilii.

P. 299. Ἐπιςολὴ Γρηγορᾶ πρὸς τὸν σοφώτατον μέγαν λογοθέτην παρακλητικὴ περὶ τῆς Ἀςρονομίας. i. Nicephori *Gregoræ epiſtola exhortatoria de aſtronomia ad ſapientiſſimum magnum Logothetam,* Michaëlem ſc. init. εἰ μὲν ἐπίςης ἅπαντα τὰ τȣ̃ βίȣ τερπνά.

Sequuntur pſalmi aliquot Davidici. Ave Maria. Pater noſter & Credo Græcè cum interpretatione Latina interlineari. Inſcriptiones litterarum ad papam Romanum, cardinales & epiſcopos diverſos, Græce & Latine. item Æſopi vita & fabulæ, Græce. Codex eſt chartaceus, non ejusdem ætatis, quæ a pag. 286 a recentiori ſunt manu.

MSS.

MSS. LATINI, ITALICI, &c.

L.

SPeculum Hyſtorie fratris Vincentii. *Ini.* De cauſſa ſuſcepti operis & ejus materia. Quoniam multitudo librorum &c. *Duas priores partes, ſive libros* XVI. *vaſti illius operis hiſtorici complectitur codex hic membranaceus, forma maximâ.*

LI.

MIſſale Romanum, *in membranis, folio.*

LII.

O*Fficii eccleſiaſtici compendium, ſive, ut vulgo vocatur,* Breviarium, *in membranis nitidiſſime ſcriptum, manu Italica.* 4:*to.*

LIII.

SUmma tributorum, quæ regibus & eorum regali nomine privatis etiam hominibus ſolvuntur; qua nimirum tractantur ea, quæ ad Indias Oceani maris attinent, auctore Alfonſo de Corita, Cordubenſi, olim Senatore regio in Mexicano ſenatu, nunc autem emerito Granatæ commoranti. *Præmiſſa nuncupatoria epiſtola* ad Ordinem Senatorum ſupremi conſilii novi orbis Indiarum, *& alia* ad Lectorem, *opus ipſum ſic orditur.* Quandoquidem poſſibile haud eſt. *Liber rariſſimus, utpote cujus notitia diligentiſſimum ſcriptorem bibliothecæ Hiſpanicæ Nicolaum Antonium fugiſſe quoque videtur. Partim propria manu auctoris ſcriptus eſt, partim emendatus. folio, in charta.*

LIV.

C*Ollectio diplomatum, privilegiorum & immunitatum a diverſis Imperatoribus, regibus atque reginis Siciliæ conceſſarum provinciis, urbibus, eccleſiis, viriſque illuſtribus, ab anno U. C.* CDLXXXIII. *ad annum Chriſti* 1517. *His ad calcem adjecta eſt* Hiſtoria de recuperatione Siciliæ regni,

gni, quod induſtria trium præſtantiſſimorum civium in manus Rogerii Comitis devenit, quæ quidem hiſtoria ex quodam vetuſtiſſimo exemplari, quaſi ex nimia antiquitate aboleto heic fideliter exſcripta. tenor cujus hic eſt. Adamantino ſcribenda eſſent ſtilo &c. *Codex chartaceus, fol. recens.*

LV.

PHilippi Oſullevani Vindiciæ Hibernicæ, contra Silveſtrum Giraldum Cambrenſem & Richardum Staniſhurſtum. *Opus eximium, auctoris manu paſſim emendatum & auctum.*

LVI.

M. Tullii Ciceronis libri IV. Rhetoricorũ ad Herennium, & de Inventione Rhetorica Libri II. 4:to *in membranis. Typis quidem exſcriptus eſt codex, ſed merito inter codd. MSS. hunc locum ſibi vendicat tum propter antiquitatem, (primis enim inventæ typographiæ annis excuſus eſt) tum propter nitorem membranarum & characterum. Annum & locum impreſſionis indicare nunc quidem nequimus, cum ultimam paginam mutilus ſit.*

LVII.

LA Bibia traslatada in uolgar e partida in libri II. Et in lo primo, chiamado el teſtamento uechio, ſe contien tute coſſe facte nel mundo auanti che Chriſto naſſeſſe, e queſto primo libro he diuixo in libri XIII. Segondo che ſe vedera & a chapitoli XIX. *Septem tantum libros priores V. Teſt. hic codex complectitur, nitidiſſimus alioquin & membranaceus, ſcriptus an.* 1474. *folio. Neſcio utrum ſit Jacobi de Voragine, an vero Anonymi, cujus meminit Nicolaus Malherbus. Hiſtoria autem biblica potius eſt (nec tamen Petri Comeſtoris) quam fida traductio. nam libros interdũ integros omittit, ceu ad finem Exodi.* Qua comença el terço libro del teſtamento uechio chiamato Numeri &c. *ad hujus iterum calcem:* Qua comença el libro quarto del teſtamento uechio, chiamado Joſue &c. LVIII.

LVIII.

ENarratio & mythologica explicatio Μεταμορφώσεων Ovidii. *Præfationis init.* Glorioſo padre excelſo. *Operis ipſius*: Nel primo libro Ovidio trata le alegorie de la trasmutatione de Chaos &c. *Calci ſubjecta eſt Epitome chronica de origine gentis Romanæ, & compendioſa deſcriptio vitarum Imperatorum Romanorum ab ipſorum principe Julio Cæſare ad Henricum VI. qui, ut refert,* ſe morio & paſſo de queſta vita nell anni MCCCXIII, a di XIIII. Augoſto, hora de nona. *Codex eſt membranaceus, ſcriptus medio ſeculi* XV. *ab eodem quo ſuperior librario. fol.*

LIX.

LE livre extrait de la cirurgie maiſtre Henry de Mondeuille. *ini.* Ce commencement de ceſte oeure extraicte & tranſlatee de Latin en Francois de la cirurgie de maiſtre Henry de Mondeuille. *Nomen & ætatem ſuam interpres hiſce ad calcem indicavit.* Explicit la cirurgie du livre maiſtre H. d. M. acheue par moy Colinet Joly natif de Bouelle au pres Damiens en Lay, 1478. *Verſionem hanc operis chirurgici excipit alia Anatomiæ corporis humani, per eundem deſcriptæ. ini.* Anathomie eſt droicte diviſion & congnoiſſance de corps humain &c. *chartaceus.* 4:to.

LX.

VErſio Hiſpanica Satyrarum Junii Juvenalis. *incip.* Siempre e de eſtar cyendo agenas? obras? *codex chartaceus.* 4:to.

LXI.

FOrmulæ precum ad ſanctiſſ. Salvatorem & ſ. Mariam lingva veteri Anglorum. *Mutilus eſt aliquot paginas ab initio.* - - me grace to ſerue thee with alle my lemys. So that my lemys be thi lemys, & alle occupied in thi ſervice. *membran.* 8:vo.

IMPRESSI, variarum lingvarum.

LXII. LXIII.

Libri Chinenſes duo, quorum unus Res Medicas exponit: alter de agricultura agit, phyſiognomia, quadrupedibus, diebus fauſtis & infauſtis &c. *ceu conſtat indicio pat. Coupleti, cujus dono facti ſunt nobilisſimi Sparvenſeldii, Mantuæ Carpentanæ* 1690, *menſe Julio.*

TEXTUS BIBLICI.

LXIV. *Biblia Slaveno-Ruſſice.* Oſtroviæ in Volinia anno Orb. Cond. 7089. Orb. Red. 1581. fol. *Curam & ſumptus huic editioni impendit laudatiſſimus Princeps ac Dux Oſtroviæ Conſtantinus Baſilius, ceu plenius conſtat ex ipſius præfatione* Græce pariter ac Slavonice *operi præfixa.*

LXV. اربعة اناجيل يسوع المسيح سيدنا المقدسة Sacroſancta IV. Ieſu Chriſti Dom. noſtri Evangelia Arabice ſcripta, Latine reddita, figurisque ornata. Romæ 1619. fol. *Hunc quidem annum prima pagina indicat, ſed vere, alia non eſt editio, quam illa anni* 1595.

LXVI. Nicolai Toinardi Specimen Harmoniæ IV. Evangeliſtarum. folio. *Merito illud ſuſpicimus & magni facimus, cum paucis videre, paucioribus adhuc nec niſi amiciſſimis poſſidere illud hactenus contigerit; utinam integro opere tandem bearet orbem Chriſtianum vir eruditisſimus.*

LXVII. *Novum Teſtamentum Irlandice ſ. Hibernice, litteris Anglo-Saxonicis, opera Willhelmi Dornwillii. Londini* 1681. Q:to.

LXVIII. *Nov. Teſtamentum, Rhætice.* Ilg Nief Te-

ſtament da nieſs Senger Ieſu Chriſt, meſs giu en Rumonſch da la Ligia Griſcha, tras Luci Gabriel, a Baſel, 1648. 8:vo.

LXIX. *Biblia Cambro-Britannice ſ. Wallice.* Y Bibl Cyſſegr-lan, ſef yr Hen Deſtament a'r Newydd. yn Llundain. 1654: 8:vo.

LXX. *Pſalmi Davidis, & Hymni ſacri, Rhætice.* Un cudeſch da Pſalms, tratts our da lg Tudaiſchk, è luguads da chiantar in Ladin. tras Durich Chiampel. a Baſel 1606. 8:vo.

LXXI. *Pericopæ Evangeliorum & Epiſtolarum Dominicalium, dialecto Slaveno-Carniolana.* Evangelia inu Lyſtuvi. na u'ſe nedele inu Imenitne, Praſnike, ceiliga Lèita, po Catholiski vishi, inu po teh ponoulenih Mashnih Bukvah resdeléni. Græcii 1672. 8:vo.

THEOLOGI.

LXXII. Ελεγχος τῆς ψευδοχριστιανικῆς κατηχήσεως Ζαχαρίου τοῦ Γεργάνου ἀπὸ τὴν Ἄρτην. i. *Refutatio pſeudo-chriſtianæ Catecheſis editæ a Zacharia Gergano Græco.* Gr. & Lat. auctore Io. Matthæo Caryophilo. Romæ 1631. Q.

LXXIII. Petrus Arkudius *περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρὸς, κατὰ Βαρλαάμ.* i. *de purgatorio igne adverſus Barlaamum,* Romæ 1637. Q.

LXXIV. Io. Andreæ Stavrini Sermones duo περὶ μετουσιώσεως κατὰ Κορυδάλου τοῦ Καλβινολάτρου. i. *de tranſubſtantiatione, contra Corydalum Calvini ſectatorem*, Gr. Romæ 1640. Q:to.

LXXV. Neophyti Rhodini Ἐξήγησις εἰς τὴν ᾠδὴν τῆς Θεοτόκου. *Homiliæ exegeticæ in canticum Deiparæ.* Ejusdem homilia εἰς τὴν κοίμησιν τῆς παναγίας.

Item. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νεοφύτου. *Martyrium ſancti martyris Neophyti.* Græce. Romæ. 1636 Io. Mat-

Matthæi Caryophili *ἀποδοκιμασία καὶ κατάκρισις τῆς ἐπ' ὀνόματι Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκδοθείσης ὁμολογίας τῆς πίστεως. Refutatio confeſſionis fidei editæ nomine Cyrilli archiepiſcopi CPolitani.* Gr. Romæ 1632. 8:vo. Eadem moderno Græcorum ſermone. ibid. an. eodem.

LXXVI. Περὶ *ἀναβάσεως τοῦ νοῦ εἰς τὸν Θεὸν.* Βιβλίον *συνθεμένον παρὰ* Ρωβέρτου *τοῦ* Βελλαρμίνου, *καὶ μεταγλωττισμένον εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τῶν* Ρωμαίων *παρὰ τοῦ πατρὸς* Γεωργίου *τοῦ* Βουστρωνίου. *Georgii Buſtronii S. J. Translatio in modernam Græcorum lingvam Roberti Bellarmini de aſcenſione mentis in Deum.* Gr. Romæ 1637. 8:vo.

LXXVII. Βιβλίον *καλούμενον* Διδασκαλία Χριστιανική. *Liber dictus Doctrina Chriſtiana.* lingva Græcorum moderna. Venetiis 1682. 8:vo.

LXXVIII. Neophyti Rhodini *Ἀπόκρισις εἰς τὴν ἐπιστολὴν* Ιωάννου *πρεσβύτερου, καὶ ῥεφερενδαρίου τῆς ἐκκλησίας τῆς* Παραμυθιᾶς *εἰς τὴν παλαιὰν* Ηπειρον. *Reſponſum ad epiſtolam Ioannis Paramythienſis.* Lingva Græcorum vernacula. Romæ 1659. 12.

LXXIX. Dottrina Chriſtiana tradotta in lingva Valacha dal padre Vito Pilutio. in Roma 1677. 12.

HISTORIÆ. ECCLES. CIVILIS ET LITTERAR. SCRIPTORES.

LXXX. Ioannis Anni Viterbienſis Commentarii ſuper diverſos authores antiquos. Romæ 1498. folio.

LXXXI. Hieronymi Suritæ Indices rerum ab Arragoniæ regibus geſtarum ab initiis regni ad annum 1410. libb. III. Gaufredi Malaterræ libb. IV. rerum geſtarum Rob. Viſcardi Calabriæ ducis, & Rogerii ejus fratris &c. Alexandri cœnobii ſ. Salvatoris vallis Celeſinæ abbatis libb. IV. rerum geſtarum Rogerii Siciliæ regis. Genealogia Roberti Viſcardi, & eorum prin-

cipum, qui Siciliæ regnum adepti ſunt, ex Ptolemæi Lucenſis chronicis decerpta. Cæſarauguſtæ, 1578. fol.

LXXXII. Henrici Noris Annus & Epochæ Syro-Macedonum. additis faſtis conſularibus Anonymi. & diſſertationibus de Paſchali Latinorum cyclo, ann. LXXXIV. ac Ravennate annorum XCV. Florentiæ 1691. folio.

LXXXIII. كتاب نزهة المشتاق

i. *Relaxatio animi curioſi.* Romæ typis Mediceis. Q:to. Latine vertiſſe & *Geographiæ Nubienſis* titulo edidiſſe Pariſiis 1619. 4:to Maronitas celebres Gabrielem Sionitam & Ioannem Heſronitam; quin & Epitomen eſſe majoris operis Geographici, auctore Scharifol Edriſi, ſatis conſtat.

LXXXIV. Bartholomæus Dulcinus de vario Bononiæ ſtatu, ab ea condita uſque ad an. CIↃDCXXV. Bononiæ 1631. Q:to.

LXXXV. Ioannis Pauli Xammar Civilis doctrina de antiquitate & religione, regimine, privilegiis, & præeminentiis inclytæ civitatis Barcinonæ. editio ſecunda. Barcinonæ. 1668. Q:to.

LXXXVII. Antonii Sanderi Bibliotheca Belgica Manuſcripta. Inſulis 1641. Q:to.

LXXXVI. Joſephi Perezii Diſſertationes eccleſiaſticæ, in quibus pleraq; quæ ad hiſtoriam eccleſiaſticam & politicā Hiſpaniæ, remq; diplomaticam ſpectant accurate diſcutiuntur. Salmanticæ, 1688. Q:to.

LXXXVIII. Franciſci Sparavierii caſtigationes ad Apologiam Thomæ Mazzæ, pro Ioan. Annio Viterbienſe, vindicatæ & aſſertæ. Veronæ 1676. Q:to. Item Franc. Sparavierii in Thomam Mazzam *Invectiva.* an. eodem.

LXXXIX. Nicolai Toinardi diſſertatio de Commodi Imperatoris ætate in numis inſcripta. Pariſ.1690. Q:to.

XC. Petri Diaconi Monachi, ac bibliothecarii ſacri Caſinenſis archiſterii de viris illuſtribus Caſinenſibus opuſculum, editum notisque illuſtratum ſtudio Ioannis Baptiſtæ Mari. Romæ, 1655. 8:vo.

XCI. Leonis Allatii Ioannes Henricus Hottingerus fraudis & impoſturæ manifeſtæ convictus. Romæ 1661. 8:vo.

XCII. Leonis Allatii de octava ſynodo Photiana. Et Refutatio Diſput. apolog. Io. H. Hottingeri de eccl. or. & occid. diſſenſu, item exercit. hiſtor - theologicæ Juvenis Ulmenſis de eccleſia Græcanica hodierna. Romæ 1662. 8:vo.

PHILOLOGI.

XCIII. Franciſci Mariæ Maggii Syntagmata lingvarum orientalium, quæ in Georgiæ regionibus audiuntur. Romæ 1670. fol.

XCIV. Jacobi Wemmers Lexicon Æthiopicum, cum ejus lingvæ inſtitutionibus Grammaticis. Romæ 1638. Q:to.

XCV. Davidis Haex Dictionarium Malaico-Latinum, & Latino-Malaicum. Romæ 1631. Q:to.

Gentilis Angollæ fidei myſteriis, Luſitano olim idiomate per Antonium de Covcto, nunc autem Latino per Antonium Mariam Prandomontanum inſtructus atque locupletatus. Romæ 1661.

Dominici Germani de Sileſia, Fabrica o vero dittionario della lingva vulgare Arabica, & Italiana. in Roma 1636.

Stephani Paulini Dittionario Giorgiano e Italiano in Roma 1629.

Specimina characterum typographicorum, qui-

bus utitur collegium de Propag. Fide. *illuſtris Sparvenfeldii ſtudio collecta ſunt.*

Profeſſio orthodoxæ fidei ab orientalibus facienda, juſſu Urbani PP. VIII. edita Romæ 1648. *Latine & lingva Slavonica pura, i. e. non Illyrica vel aliis dialectis corrupta, ceu annotavit harum lingvarum callentiſſimus Dn. Sparvenfeldius.*

XCVI. Didaci Colladi Dictionarium, ſive Theſauri lingvæ Japonicæ compendium. Romæ 1632. Q:to. Ejusdem modus confitendi & examinandi pœnitentem Japonenſem. ibid. eod. an. Ejusdem Ars Grammatices Japonicæ lingvæ. Ibid. an. eod.

XCVII. Alexandri de Rhodes Dictionarium Annamiticum, Luſitanum & Latinum. Romæ 1651. Q.

XCVIII. Clementis Galani Grammaticæ, & Logicæ Inſtitutiones lingvæ litteralis Armenicæ. addito Vocabulario Armeno-Latino omnium ſcholaſticarum dictionum. Romæ 1645. Q:to.

XCIX. J. Daviſii antiquæ lingvæ Britannicæ, nunc communiter dictæ Cambro-Britannicæ &c. Rudimenta. Londini 1621. 8:vo.

C. Grammatica Arabica الاجرومية (Agrumia) appellata cum verſione Latina, ac dilucida expoſitione Thomæ Obecini. Romæ 1631. 8:vo.

CI. Franciſci Blanchi Dictionarium Latino-Epiroticum. Romæ 1635. 8:vo.

CII. Petit Catechiſme, ou ſommaire des trois premieres parties de la doctrine Chreſtienne, traduit du François, en la langue des Caraibes Inſulaires, par Raymond Breton. a Auxerre. 1664. 8:vo. *Ejusdem* Dictionaire Caraibe-François. *ibid.* 1665. *Ejusdem* Dictionaire François-Caraibe. *ibid.* 1666.

CIII.

CIII. Franciſci O Molloy Grammatica Latino-Hibernica. Romæ 1677. 12:mo.

His accedunt volumina ſex.

Quorum primum exhibet conditiones fœderis Anglos inter & Turcarum Imperatorem an. Hegiræ 1021. i. ab O.R. 1612. Turcice. in charta orientali.

II. Contractum matrimonialem, more vett. Arabum; Arabice in membrana.

III. IV. & V. Litteras ſalvi paſſus, (ceu nunc audiunt) a Turcarum Imperatore datas illuſtriſſimo viro Benedicto Skytte. in charta orientali.

VI. Formulas precum quotidianarum, in uſus peregrinantium, lingva Slaveno-Illyrica, Romæ, typis collegii de Prop. Fide.

item

Volumina tria, ut & mappæ Geographicæ duæ, eximiæ magnitudinis, lingvâ & characteribus Chinenſium, quibus jam ante annos aliquot bibliothecam hanc ornavit pro ſua munificentia Dn. Sparvenfeldius.

Rogatu ejusdem viri nobiliſſimi addimus catalogum Libb. MSS. Arabicorum, quibus hoc anno bibliothecam publicam Academiæ Carolinæ Londinenſis auxit.

I.

L*Ibellus continens capita quædam Alcorani*, elegantiſſima manu deſcriptus. Sunt autem Suræ VI:ta XXXVI:ta, XLIIII. XLVIII. LV. LVI. LXVII. & LXXVIII. in 12.

II.

L*Ibellus integras ſuras Alcorani complectens ſequentes:* XXXVI. LXVII. LXXVIII. CXII. CXIII. CXIIII. & Suram I. Sequuntur excerpta ex aliis Corani capitibus,

tibus, & preces Muhammedicæ magno numero in 12. Hic liber ad A. Montanum olim pertinuit.

III.

كتاب حاشية الخيالي
على شرح العقايد

Commentarius in librum Sherh Al-Acáid, qui expoſitionem articulorum fidei religionis Muhammedicæ continet.*

IV.

حاشية لشرح المواقف للسيد
على الركابي المزندراني

HAſchiat li-Sherh Al-Mauakef. Auct. Ali Al-Richabi Al-Mazenderáni. Ali Mazenderàni explicatio com-
kef, qui auctoris anonymi in librum dictum Al-Maua-
mentarii continet metaphyſicam, ſ. theologiam ſcholaſticam Muhammedanorum. **

V.

شرح مختصر بن الحاجب في اصول
الفقة لمولانا عضد الدين الشرازي

Commentarius Adhad e'ddin al-Schirazi in librum Ibn al-Hageb de fundamentis religionis, & juris Muhammedici. *** Hic commentator magni doctoris Naſireddini Tuſii diſcipulus fuit.

VI.

* Vide Pocock. Spec. Hiſt. Arab. p. 355. Herbelot. p. 778. ** Pocock. pag. 384. Herbel. 565. 778. *** Conf. Herbelot, p. 695. 788.

VI.

كتاب مختصر الكامل المطول
الشامل لقاضي القضاة البساطي

Compendium Juris excellentiſſimi JCti Biſati. in 4:to.

VII.

L*Ibellus varios continens tractatus theologicos (imò ſuperſtitioſos) & morales.* Primo loco comparet

الجزرية Al Gezeriah, auctore Schamſeddin Mohamed Al Gezeri Al Schefaii. Cæteri auctores ſunt 2. Al Scherif Abul Haſan Ali Ibn Abdallah, Bē Abd Al Giaber, Ibn Tamim, Ben Hormuz, Ben Hatem, Ben Kadhi, Ibn Juſuf, Ben Juſcha, Ibn Vared, Ben Bethal, Ben Ahmed, Ben Mohamed, Ben Iſa, Ben Mohammed, Ibno'l Haſan, Ben Ali, Ben Abitaleb. 3. Mohamed Ben Omar Al Schadeli. 4. Moh-riz. 5. Schehabe'ddin Bē Al Scheherverdi. 6. Gelaleddin Aſſojuti; cujus poēmatiō quoddam hic exhibetur. 7. Abu'l Abas Ahmed Schehabeddin Ben Juſuf Gemaleddin. in 12.

VIII.

كتاب التبصرة في علم الهيئة

Inſtructio de ſtudio aſtronomiæ. Aūct. *Abd Al Moſker* &c. in 4.

IX.

الجزء الثالث من حكاية سيف
ذو اليزن

Pars III. Narrationū Seif Dhul Iſen in 4:to.

X.

كتاب في الجوارح وحالاتها
الطبيعية والعرضية

Liber de animalium rapacium (*falconum*) ſtatibus naturalibus, & accidentalibus. Auct. *Muhammed Ben Abdallah Ben Omar* &c. in fol.

XI.

كتاب العقد الفريد ابو للمنذر هشام

Margarita Selecta. Opuſcula 4 Moralia, ut de αὐταρκεία, ſilentio &c. Auct. Abu' l Monſir Haſchem, qui notiori nomine dicitur Al Naki Ali. Item libellus de ſexu muliebri, ejusque virtutibus, excerptus ex operibus Ahmed Ebn Mohammed Ebn Abd Rabbeh. in 4.

XII.

كتاب شرح الوفية في نظم الكافيه في النحو لابن الحاجب

Commentarius Grammaticus, Auct. *Gemaleddin Abi Amru Othman Ben Omar Al Maleki*, qui vulgo dicitur *Ebn al Hageb.* in 4.

XIII.

كتاب مختصر زهر الربيع في علم البديع

Epitome Libri: *Zahr Arrabia* i. e. Flos vernus, de eloquentia conſcripti á *Scharaf Huſſein Ben Soleiman Al Halabi.**

XIV.

Proverbia Arabica Perſice explicata. nitidiſſime ſcripta. in 4.

XV.

اختصار قطب السرور

Epitome Libri dicti: قطب السرور Abbreviatore *Nureddin Ali Al Meſudi.* Auctor eſt *Ibrahim Ben Al Caſem Al Catbib*, qui notiori cognomine dicitur *Arrakik.* in 4.

* Herbelot. p. 920.

FINIS.

1000